KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2022/927

av den 15 juni 2022

om införande av en slutgiltig utjämningstull på import av rör av duktilt gjutjärn (även kallat gjutjärn med sfäroidiserad grafit) med ursprung i Indien till följd av en översyn vid giltighetstidens utgång i enlighet med artikel 18 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1037

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1037 av den 8 juni 2016 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen ([1]) (*grundförordningen*), särskilt artikel 18, och

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE

1.1 Tidigare undersökningar och gällande åtgärder

(1) Genom genomförandeförordning (EU) 2016/387 ([2]) (*den ursprungliga förordningen*) införde Europeiska kommissionen (*kommissionen*) en slutgiltig utjämningstull på import av rör av duktilt gjutjärn (även kallat gjutjärn med sfäroidiserad grafit) med ursprung i Indien (*de ursprungliga åtgärderna*). Den undersökning som ledde till införandet av de ursprungliga åtgärderna kallas nedan den ursprungliga undersökningen.

(2) Den utjämningstull som infördes uppgick till mellan 8,7 % för Jindal Saw Limited och 9 % för Electrosteel Castings Ltd och ”alla övriga företag”.

(3) Genom genomförandeförordning (EU) 2016/388 ([3]) införde kommissionen också en slutgiltig antidumpningstull på import av den berörda produkten till unionen. Den antidumpningstull som infördes uppgick till mellan 0 % för Electrosteel Castings Ltd och 14,1 % för Jindal Saw Limited och ”alla övriga företag”.

(4) Till följd av tribunalens domar i målen T-300/16 och T-301/16 ([4]) rättade kommissionen till de fel tribunalen funnit vid beräkningen av antidumpningstullen och utjämningstullen för Jindal Saw Limited. Genom genomförandeförordning (EU) 2020/526 ([5]) och genomförandeförordning (EU) 2020/527 ([6]) återinförde kommissionen en ny slutgiltig antidumpningstull och utjämningstull för Jindal Saw Limited, på 3 % respektive 6 %.

(5) De utjämningstullar som för närvarande gäller uppgår till mellan 6 % för Jindal Saw Limited och 9 % för Electrosteel Castings Ltd och ”alla övriga företag”. De antidumpningstullar som för närvarande gäller uppgår till mellan 0 % för Electrosteel Castings Ltd, 3 % för Jindal och 14,1 % för ”alla övriga företag”.

([1]) EUT L 176, 30.6.2016, s. 55.

([2]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/387 av den 17 mars 2016 om införande av en slutgiltig utjämningstull på import av rör av duktilt gjutjärn (även kallat gjutjärn med sfäroidiserad grafit) med ursprung i Indien (EUT L 73, 18.3.2016, s. 1).

([3]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/388 av den 17 mars 2016 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av rör av duktilt gjutjärn (även kallat gjutjärn med sfäroidiserad grafit) med ursprung i Indien (EUT L 73, 18.3.2016, s. 53).

([4]) Tribunalens dom av den 10 april 2019, Jindal Saw Ltd och Jindal Saw Italia SpA/Europeiska kommissionen, T-301/16, ECLI:EU:T:2019:234 och T-300/16, ECLI:EU:T:2019:235.

([5]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/526 av den 15 april 2020 om återinförande av en slutgiltig utjämningstull på import av rör av duktilt gjutjärn (även kallat gjutjärn med sfäroidiserad grafit) med ursprung i Indien när det gäller Jindal Saw Limited till följd av tribunalens dom i mål T-300/16 (EUT L 118, 16.4.2020, s. 1).

([6]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/527 av den 15 april 2020 om återinförande av en slutgiltig antidumpningstull på import av rör av duktilt gjutjärn (även kallat gjutjärn med sfäroidiserad grafit) med ursprung i Indien när det gäller Jindal Saw Limited till följd av tribunalens dom i mål T-301/16 (EUT L 118, 16.4.2020, s. 14).

1.2 **Begäran om en översyn vid giltighetstidens utgång**

(6) Efter offentliggörandet av ett tillkännagivande om att giltighetstiden snart kommer att löpa ut ([7]) mottog kommissionen en begäran om inledande av en översyn vid giltighetstidens utgång enligt artikel 18 i grundförordningen.

(7) Begäran om en översyn vid giltighetstidens utgång ingavs den 21 december 2020 av Saint-Gobain PAM, Saint-Gobain PAM Deutschland GmbH och Saint-Gobain PAM España SA (*sökandena*) såsom företrädare för unionstillverkare som svarar för mer än 50 % av unionens totala produktion av rör av duktilt gjutjärn. Begäran om översyn grundades på att åtgärdernas upphörande sannolikt skulle leda till fortsatt eller återkommande subventionering och till fortsatt eller återkommande skada för unionsindustrin.

(8) I enlighet med artikel 10.7 i grundförordningen underrättade kommissionen före inledandet av förfarandet de indiska myndigheterna om att de hade mottagit en väl underbyggd begäran om översyn. Kommissionen uppmanade Indien till samråd i syfte att klargöra situationen vad gäller innehållet i begäran om översyn och nå en ömsesidigt godtagbar lösning. De indiska myndigheterna godtog erbjudandet om samråd, som därefter hölls den 10 mars 2021. Under samrådet kunde ingen ömsesidigt tillfredsställande lösning nås.

1.3 **Inledande av en översyn vid giltighetstidens utgång**

(9) I samråd med den kommitté som inrättats genom artikel 15.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 ([8]) slog kommissionen fast att bevisningen var tillräcklig för att motivera att en översyn vid giltighetstidens utgång, och inledde den 17 mars 2021 en översyn vid giltighetstidens utgång beträffande import till unionen av rör av duktilt gjutjärn med ursprung i Indien (*det berörda landet*) på grundval av artikel 18.2 i grundförordningen. Kommissionen offentliggjorde ett tillkännagivande om inledande i *Europeiska unionens officiella tidning* ([9]) (*tillkännagivandet om inledande*).

(10) Samma dag inledde kommissionen en översyn vid giltighetstidens utgång av antidumpningsåtgärderna för importen av samma produkt ([10]).

1.4 **Översynsperiod och skadeundersökningsperiod**

(11) Undersökningen beträffande fortsatt eller återkommande subventionering och skada omfattade perioden från och med den 1 januari 2020 till och med den 31 december 2020 (*översynsperioden*). Undersökningen av de trender som är relevanta för bedömningen av sannolikheten för fortsatt eller återkommande skada omfattade perioden från och med den 1 januari 2017 till och med utgången av översynsperioden (*skadeundersökningsperioden*).

1.5 **Berörda parter**

(12) I tillkännagivandet om inledande uppmanades berörda parter att ta kontakt med kommissionen för att delta i undersökningen. Dessutom underrättade kommissionen uttryckligen unionstillverkarna, de kända tillverkarna i Indien och de indiska myndigheterna, kända importörer, användare samt berörda intresseorganisationer om inledandet av översynen vid giltighetstidens utgång och inbjöd dem att delta.

(13) De berörda parterna gavs möjlighet att lämna synpunkter på inledandet av översynen vid giltighetstidens utgång och att begära att bli hörda av kommissionen och/eller förhörsombudet för handelspolitiska förfaranden. Ingen av de berörda parterna begärde att bli hörd.

([7]) Tillkännagivande om att giltighetstiden för vissa utjämningsåtgärder snart kommer att löpa ut (EUT C 210, 24.6.2020, s. 28).

([8]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 av den 8 juni 2016 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen (EUT L 176, 30.6.2016, s. 21).

([9]) Tillkännagivande om inledande av en översyn vid giltighetstidens utgång av de antisubventionsåtgärder som tillämpas på import av rör av duktilt gjutjärn med ursprung i Indien (EUT C 90, 17.3.2021, s. 8).

([10]) Tillkännagivande om inledande av en översyn vid giltighetstidens utgång av de antidumpningsåtgärder som tillämpas på import av rör av duktilt gjutjärn med ursprung i Indien (EUT C 90, 17.3.2021, s. 19).

a) ***Stickprovsförfarande***

(14) I tillkännagivandet om inledande angav kommissionen att ett stickprovsförfarande kunde komma att tillämpas för de berörda parterna i enlighet med artikel 27 i grundförordningen.

Stickprovsförfarande avseende unionstillverkare

(15) I tillkännagivandet om inledande angav kommissionen att den preliminärt hade gjort ett urval av tre unionstillverkare. Dessa unionstillverkare ingår i samma företagsgrupp. Kommissionen gjorde urvalet baserat på volymen av tillverkning och försäljning av den likadana produkten i unionen under översynsperioden, dvs. den 1 januari 2020–31 december 2020. Det slutgiltiga urvalet av unionstillverkare svarade för [70–85] % av unionens uppskattade totala tillverkning och [70–85] % av unionens uppskattade totala försäljning av den likadana produkten och det säkerställde också en god geografisk spridning.

(16) I enlighet med artikel 27.2 i grundförordningen uppmanade kommissionen berörda parter att lämna synpunkter på det preliminära urvalet, men har inte mottagit några synpunkter. Det preliminära urvalet bekräftades därför och ansågs representativt för unionsindustrin.

Stickprovsförfarande avseende importörer

(17) För att kunna avgöra om ett stickprovsförfarande var nödvändigt och i så fall göra ett urval, bad kommissionen icke-närstående importörer att lämna de uppgifter som anges i tillkännagivandet om inledande. Eftersom icke-närstående importörer gav sig till känna var ett stickprovsförfarande inte nödvändigt.

Stickprovsförfarande avseende tillverkare i Indien

(18) För att kunna avgöra om ett stickprovsförfarande var nödvändigt och i så fall göra ett urval bad kommissionen alla exporterande producenter i Indien att lämna de upplysningar som angavs i tillkännagivandet om inledande. Dessutom bad kommissionen de indiska myndigheterna att identifiera och/eller kontakta andra eventuella exporterande tillverkare som kunde vara intresserade av att delta i undersökningen.

(19) Eftersom endast tre tillverkare besvarade stickprovsformuläret inom den fastställda tidsfristen beslutade kommissionen att något stickprovsförfarande inte var nödvändigt.

b) ***Frågeformulär***

(20) Kommissionen skickade frågeformulär till de indiska myndigheterna, gruppen av tre unionstillverkare som ingick i urvalet och de tre exporterande tillverkare som hade besvarat stickprovsformuläret. Samma frågeformulär gjordes också tillgängligt via internet ([11]) på dagen för inledandet av undersökningen.

(21) Kommissionen fick svar på frågeformuläret från de tre unionstillverkarna, de indiska myndigheterna och endast från en av tillverkarna i Indien, dvs. Tata Metaliks Limited (TML). Trots att de två andra tillverkarna i Indien hade inkommit med svar på stickprovsformuläret besvarade de inte frågeformuläret och samarbetade således inte i undersökningen.

c) ***Kontroll***

(22) Med tanke på covid-19-pandemin och de isoleringsåtgärder som infördes av flera tredjeländer kunde kommissionen inte genomföra några kontrollbesök på plats i enlighet med artikel 26 i grundförordningen hos den exporterande tillverkaren och de indiska myndigheterna. I stället dubbelkontrollerade kommissionen alla uppgifter som ansågs vara nödvändiga för dess beslut på distans i linje med tillkännagivandet om covid-19-utbrottets konsekvenser för antidumpnings- och antisubventionsundersökningar ([12]). Kommissionen genomförde en dubbelkontroll på distans hos den följande exporterande tillverkaren:

— Tata Metaliks Limited.

([11]) https://trade.ec.europa.eu/tdi/case_details.cfm?ref=ong&id=2521&sta=1&en=20&page=1&c_order=date&c_order_dir=Down.

([12]) Tillkännagivande om konsekvenserna av utbrottet av covid-19 för antidumpnings- och antisubventionsundersökningar (EUT C 86, 16.3.2020, s. 6).

(23) Kommissionen inhämtade och kontrollerade alla uppgifter som bedömdes vara nödvändiga för undersökningen. Kontrollbesök i enlighet med artikel 16 i grundförordningen genomfördes hos följande unionstillverkare och en närstående försäljningsenhet i Italien:

— Saint-Gobain PAM, Pont-à-Mousson, Frankrike.

— Saint-Gobain PAM Deutschland GmbH, Saarbrücken, Tyskland.

— Saint-Gobain PAM Italia SpA, Milano, Italien.

d) ***Efterföljande förfarande***

(24) Den 18 mars 2022 lämnade kommissionen ut uppgifter om de viktigaste omständigheter och överväganden mot bakgrund av vilka den ämnade bibehålla de gällande antidumpningstullarna. Alla parter beviljades en tidsfrist inom vilken de kunde lämna synpunkter på de uppgifter som lämnats ut.

(25) Endast Tata Metaliks Limited inkom med synpunkter inom tidsfristen. Kommissionen övervägde synpunkterna från Tata Metaliks Limited och beaktade dem i tillämpliga fall. De indiska myndigheterna inkom också med synpunkter, men de inkom över tio dagar efter det att tidsfristen för att lämna synpunkter hade löpt ut.

(26) För att undersökningen ska kunna slutföras inom de fastställda tidsfristerna anges i punkt 7 i tillkännagivandet om inledande att kommissionen inte kommer att godta inlagor från berörda parter som lämnas in efter utgången av tidsfristen för att lämna synpunkter på det slutliga utlämnandet. Kommissionen kunde därför inte beakta de indiska myndigheternas synpunkter. Den konstaterade dock att inlagan inte innehöll några nya uppgifter som kommissionen inte hade beaktat under undersökningen. Ingen av parterna begärde att bli hörd.

1.6 **Synpunkter på inledandet av undersökningen**

(27) En användare, dvs. Hydro Mat Benelux, och en exporterande tillverkare, dvs. Tata Metaliks Limited, inkom med synpunkter på inledandet av undersökningen.

(28) Kommissionen konstaterade att Tata Metaliks Limited inkom med sina synpunkter på inledandet av undersökningen den 17 februari 2022, över nio månader efter tidsfristen på 37 dagar efter offentliggörandet av tillkännagivandet om inledande enligt punkt 5.2 i detta. Kommissionen beaktade följaktligen inte denna inlaga.

(29) Kommissionen konstaterade att Hydro Mat Benelux visserligen inkom med synpunkter på inledandet av undersökningen, men inte samarbetade fullt ut i undersökningen. Företaget besvarade inte frågeformuläret för användare, som kunde ha använts för att dubbelkontrollera några av de påståenden som anges nedan, t.ex. de exporterande tillverkarnas försäljningspriser eller handlingar avseende offentlig upphandling.

(30) Hydro Mat Benelux hävdade för det första att förfarandet borde avslutas eftersom begäran inte hade ingetts tre månader före det datum då åtgärden upphör att gälla, vilket anges i tillkännagivandet om att giltighetstiden snart kommer att löpa ut ([13]).

(31) Kommissionen klargjorde att det inlämningsdatum som anges i tillkännagivandet om inledande inte motsvarar det datum då begäran ingavs. Såsom framgår av den icke-konfidentiella versionen av begäran om översyn som har funnits tillgänglig i de icke-konfidentiella handlingarna sedan den 17 mars 2021 och som alla berörda parter har haft tillgång till, ingavs begäran i vederbörlig ordning den 18 december 2020, dvs. inom den tidsfrist som föreskrivs i artikel 18.4 i grundförordningen. Påståendet avvisades därför.

(32) För det andra gjorde Hydro Mat Benelux gällande att begäran innehåller alltför många konfidentiella uppgifter. Unionsindustrin hade i synnerhet indexerat samtliga indikator för sitt ekonomiska resultat. Parten hänvisade till kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/1336 ([14]), där kommissionen lämnar ut mikroekonomiska uppgifter för en enda unionstillverkare.

([13]) EUT C 210, 24.6.2020, s. 28.

([14]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/1336 av den 25 september 2020 om införande av slutgiltiga antidumpningstullar beträffande import av vissa polyvinylalkoholer med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 315, 29.9.2020, s. 1), skälen 442 och 460–471.

(33) Kommissionen konstaterade att i genomförandeförordning (EU) 2020/1336 lämnades alla uppgifter om mikroindikatorer (försäljningspriser och volymer, tillverkningskostnad per enhet, arbetskraftskostnader, utgående lager, räntabilitet osv.) i intervall eller index.

(34) Kommissionen ansåg dessutom att den version av begäran om översyn vid giltighetstidens utgång som ingick i de ärendehandlingar som berörda parter kan begära att få ta del av innehöll all väsentlig bevisning och icke-konfidentiella sammanfattningar av de uppgifter som hade markerats som konfidentiella, vilket innebär att berörda parter hade möjlighet att lämna meningsfulla synpunkter och utöva sin rätt till försvar under hela förfarandets gång.

(35) I detta avseende erinrade kommissionen även om att det enligt artikel 29 i grundförordningen är tillåtet att behandla uppgifter konfidentiellt när deras utlämnande skulle medföra en klar konkurrensfördel för en konkurrent eller leda till väsentlig skada för den person som lämnar uppgifterna, eller för en person från vilken denne har erhållit uppgifterna. Dessa påståenden avvisades således.

(36) För det tredje hävdade Hydro Mat Benelux att första halvåret 2020 inte avspeglade normala ekonomiska förhållanden och ansåg att perioden inte var representativ för att göra en framåtblickande bedömning av konsekvenserna av att de berörda åtgärderna kommer att upphöra. Hydro Mat Benelux hävdade att unionsindustrins negativa resultat under första halvåret 2020 orsakades av de negativa ekonomiska konsekvenserna av covid-19-pandemin och de ökade råvarukostnaderna på världsmarknaderna som inte kunde överföras till konsumenter i senare led. Parten gjorde dessutom gällande att de huvudsakliga indikatorerna för perioden 2017–2019 inte visade att unionsindustrin befann sig i en utsatt situation utan att den snarare var sund, särskilt om man analyserade tillverkning, produktionskapacitet, lager, investeringar, försäljningspriser och lönsamhet.

(37) Kommissionen erinrade om att enligt artikel 18 i grundförordningen ska en begäran om översyn vid giltighetstidens utgång innehålla tillräcklig bevisning för att åtgärdernas upphörande sannolikt skulle innebära att skadan fortsätter eller återkommer. I det aktuella ärendet innehöll den specifika skadebedömningen i begäran om översyn vid giltighetstidens utgång bevisning som pekar på ett betydande intrång på unionens marknad av import från Indien som säljs till priser som betydligt underskrider unionsindustrins priser. Kommissionen ansåg därför att begäran om översyn vid giltighetstidens utgång innehöll tillräcklig bevisning för fortsatt skada och avvisade påståendet.

(38) För det fjärde analyserade Hydro Mat Benelux perioden 2017–2020 och hävdade att de tillgängliga importuppgifterna inte styrkte påståendet om sannolikhet för återkommande skada. Hydro Mat Benelux hävdade dessutom att de indiska exportpriserna och de marginaler för prisunderskridande och målprisunderskridande som sökanden hade beräknat inte var tillförlitliga eftersom exportpriset avspeglade internpriset mellan närstående parter, dvs. de indiska tillverkarna och deras närstående dotterföretag. Hydro Mat Benelux gjorde slutligen gällande att de indiska tillverkarna har ökat sin produktionskapacitet för att kunna tillgodose behoven hos den växande indiska inhemska marknaden, och att de största indiska exporterande tillverkarna inte planerade att utvidga sin produktionskapacitet.

(39) Kommissionen ansåg att inget av påståendena motbevisade slutsatsen att det fanns tillräcklig bevisning för att inleda en antisubventionsöversyn. Begäran om översyn vid giltighetstidens utgång innehöll i själva verket tillräcklig bevisning på att subventionerad import hade en väsentlig skadevållande inverkan på unionsindustrins tillstånd. Sökandena lämnade inte bara beräkningar av prisunderskridande vid unionens gräns, utan även vid leverans till kundens lokaler, vilka visade ett prisunderskridande på hela 14,9 %. Den särskilda bedömning av skada som gjordes i samband med begäran om översyn vid giltighetstidens utgång visade på ett ökat intrång på unionens marknad (både i absoluta och relativa termer) av import från Indien till priser som betydligt underskred unionsindustrins priser. Detta verkar ha vållat unionsindustrin skada, vilket till exempel kan ses genom minskningar i försäljning och marknadsandelar och genom en försämring av de finansiella resultaten. Påståendet avvisades därför.

(40) Vad gäller påståendet att den ökade indiska produktionen endast kommer att riktas mot den indiska marknaden inkom Hydro Mat Benelux inte med någon bevisning för detta. Påståendet avvisades därför.

(41) För det femte hävdade Hydro Mat Benelux att allmänna konkurrensproblem inte borde utgöra skäl för slutsatsen om fortsatt eller återkommande skada. Hydro Mat Benelux framförde flera argument, t.ex. att unionens förbrukning hade minskat sedan krisen i euroområdet då de offentliga utgifterna minskade, vilket hade en negativ inverkan på unionsindustrins konkurrenskraft, konkurrensen från plaströr, svårigheter att finna arbetskraft, unionsindustrins fortsatta dominerande ställning och pressen från billigare kinesisk import på upphandlingsförfarandena.

(42) Detta påstående behandlas i skäl 256.

(43) Efter utlämnandet av uppgifter hävdade Tata Metaliks Limited att uppgifterna avseende unionsindustrin och import i begäran om översyn omfattade perioden juli 2019–juni 2020. Enligt tillkännagivandet om inledande omfattade översynen dock perioden januari 2020–december 2020. Enligt företagets åsikt borde sökandena ha uppdaterat sin begäran om översyn vid giltighetstidens utgång baserat på den översynsperiod som fastställs i tillkännagivandet om inledande, och dessa uppgifter borde ha gjorts tillgängliga för parterna. Företaget ansåg att kommissionen åsidosatte artikel 12.1.2 och 12.1.3 i WTO-avtalet om subventioner och kompensatoriska åtgärder (*avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder*) genom att inte informera parterna om en sådan uppdaterad begäran om översyn.

(44) För det första är det kommissionens gällande praxis att grunda sina undersökningsresultat på senaste tillgängliga uppgifter. Dessa uppgifter måste inte nödvändigtvis motsvara den period som anges i begäran om översyn vid giltighetstidens utgång, eftersom uppgifterna kanske inte fanns tillgängliga vid den tidpunkt då begäran om översyn ingavs. Avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder innehåller ingen bestämmelse som kräver att kommissionen ska grunda sina undersökningsresultat på samma period som anges i begäran om översyn vid giltighetstidens utgång. För det andra hade alla parter möjlighet att under undersökningens gång inkomma med sina synpunkter på undersökningsresultaten och bevisningen avseende den översynsperiod som anges i tillkännagivandet om inledande. Kommissionen ansåg därför att den varken hade åsidosatt några processuella rättigheter eller avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder och avvisade påståendet.

(45) Tata Metaliks Limited hänvisade också till att kommissionen hade avvisat företagets synpunkter på inledandet av undersökningen eftersom de inkom efter den tidsfrist som fastställs i tillkännagivandet om inledande (se skäl 28). Företaget ansåg att tidsfristen borde börja löpa efter mottagandet av sökandenas reviderade uppgifter, som borde avse den översynsperiod som fastställs i tillkännagivandet om inledande. Tata Metaliks Limited hävdade också att det är en ”fast rättsprincip” och en ”rättslig ståndpunkt i alla jurisdiktioner” att inlagor rörande lagfrågor kan inges efter tidsfristen.

(46) Såsom förklaras i skäl 44 avsåg översynsperioden den senaste period som det fanns tillgängliga uppgifter för, och den perioden motsvarar inte alltid den preliminära bedömning som görs i en begäran om översyn. Tidsfristen i tillkännagivandet om inledande avsåg dessutom uttryckligen dagen för offentliggörandet av tillkännagivandet, och inte något annat datum, t.ex. ett datum då parter inkommer med eventuell information. När det gäller tidsfristen i tillkännagivandet om inledande görs ingen åtskillnad mellan lag- och faktafrågor, dvs. tidsfristen gäller på samma sätt för båda. Kommissionen avvisade således detta påstående.

2. **BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT**

2.1 **Berörd produkt**

(47) Den berörda produkten är densamma som i den ursprungliga undersökningen, nämligen rör av duktilt gjutjärn (även kallat gjutjärn med sfäroidiserad grafit), med undantag av rör av duktilt gjutjärn utan invändigt och utvändigt överdrag (*slätrör*), som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer ex 7303 00 10 (Taric-nummer 7303 00 10 10) och ex 7303 00 90 (Taric-nummer 7303 00 90 10) (*den berörda produkten*), med ursprung i Indien.

(48) Rör av duktilt gjutjärn används för dricksvattenförsörjning, bortledning av avloppsvatten och bevattning av jordbruksmark. Ledning av vatten genom rör av duktilt gjutjärn kan ske med hjälp av tryck eller bara tyngdkraften. Rören varierar mellan 60 mm och 2 000 mm i diameter och är 5,5, 6,7 eller 8 meter långa. Invändigt är de normalt inklädda med cement eller andra material och utvändigt överdragna med zink, målade eller tejplindade. Slutanvändarna är främst allmännyttiga företag.

2.2 **Likadan produkt**

(49) Såsom fastställs i den ursprungliga undersökningen bekräftar denna översyn vid giltighetstidens utgång att följande produkter har både samma grundläggande fysiska, kemiska och tekniska egenskaper och samma grundläggande användningsområden:

— Den berörda produkten.

— Den produkt som tillverkas och säljs på den inhemska marknaden i det berörda landet.

— Den produkt som tillverkas och säljs i unionen av unionsindustrin.

(50) Dessa produkter anses därför vara likadana produkter i den mening som avses i artikel 1.4 i grundförordningen.

3. SANNOLIKHETEN FÖR FORTSATT ELLER ÅTERKOMMANDE SUBVENTIONERING

(51) I enlighet med artikel 18 i grundförordningen och i enlighet med tillkännagivandet om inledande undersökte kommissionen huruvida ett upphörande av de gällande åtgärderna sannolikt skulle leda till fortsatt eller återkommande subventionering.

3.1 Utvärdering av importen efter införandet av åtgärder

(52) Under den ursprungliga undersökningsperioden ([15]) exporterade Indien [80 000–100 000] ton av den berörda produkten till unionen (baserat på EU-27) ([16]). Mellan 2016 och 2018, efter införandet av slutgiltiga åtgärder i mars 2016, minskade importen och varierade från 38 000 till 55 000 ton per år. Under 2019 ökade importen från Indien igen, till [64 000–75 000] ton.

(53) Under översynsperioden minskade importen av den berörda produkten till [44 000–52 000] ton. Efter översynsperioden, under 2021, ökade importen återigen till 2019 års nivåer.

(54) Totalt sett låg importen av den berörda produkten från Indien kvar på betydande nivåer under översynsperioden och svarade för omkring [10–14] % av unionens marknad, jämfört med den marknadsandel på [15–20] % som den indiska importen stod för under den ursprungliga undersökningsperioden.

3.2 Grund för slutsatserna

(55) Endast ett företag, dvs. Tata Metaliks Limited, samarbetade i undersökningen (se avsnitt 1.5). Företaget utnyttjade de tre exportprogram som ansågs vara subventionerade i den ursprungliga undersökningen, främst för sin export till tredjeländer. Under översynsperioden sålde företaget dock det mesta av sin produktion på den inhemska marknaden ([17]). De indiska exporterande tillverkare som exporterade till unionen i betydande mängder var inte samarbetsvilliga. Kommissionen beslutade därför att inte begränsa sig till att använda de uppgifter som Tata Metaliks Limited inkommit med för att fastställa subventionsnivån för exporterande tillverkare av rör av duktilt gjutjärn i Indien, utan i stället använda tillgängliga uppgifter i enlighet med artikel 28 i grundförordningen.

(56) Mot bakgrund av ovanstående baserade kommissionen sin analys på alla uppgifter den hade tillgång till, särskilt följande:

— Begäran om en översyn vid giltighetens utgång enligt artikel 28 i grundförordningen.

— Resultat av den ursprungliga undersökningen.

— Information som lämnats av de indiska myndigheterna.

— Information som lämnats av Tata Metaliks Limited.

— Slutsatserna i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2022/433 ([18]).

3.3 Subventionsprogram som granskas i denna undersökning

(57) Kommissionen undersökte om subventionering fortfarande förekom genom att analysera huruvida de subventioner som var föremål för utjämning i den ursprungliga undersökningen fortsatte att gynna den indiska industrin för rör av duktilt gjutjärn. Vad gäller subventionsprogram som upphörde undersökte kommissionen även om dessa program hade ersatts av andra liknande program och om nya program hade inrättats.

([15]) Den 1 oktober 2013 till den 30 september 2014.

([16]) Siffrorna i den ursprungliga undersökningen angavs i intervall eller index på grund av konfidentialitetsskäl.

([17]) Under översynsperioden utgjorde de exporterade mängderna mindre än 0,1 % av omsättningen av den berörda produkten.

([18]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2022/433 av den 15 mars 2022 om införande av slutgiltiga utjämningstullar på import av kallvalsade platta produkter av rostfritt stål med ursprung i Indien och Indonesien och om ändring av genomförandeförordning (EU) 2021/2012 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den provisoriska tull som införts på import av kallvalsade platta produkter av rostfritt stål med ursprung i Indien och Indonesien (EUT L 88, 16.3.2022, s. 24), skälen 190–205.

(58) Mot bakgrund av slutsatserna i detta avsnitt som bekräftade att det förekom fortsatt subventionering i fråga om de subventioner som var föremål för utjämning i den ursprungliga undersökningen, beslöt kommissionen att det inte fanns något behov av att undersöka alla andra subventioner som sökanden hävdade förelåg. När kommissionen har fastställt att det finns bevisning för fortsatt subventionering över miniminivån enligt artikel 18 i grundförordningen behöver inte det exakta subventionsbeloppet fastställas i översyner vid giltighetstidens utgång.

(59) I den ursprungliga undersökningen utjämnade kommissionen följande program:

1. Outtagna eller uteblivna offentliga intäkter.

— Ordningar för befrielse och eftergift av tullar.

a) *Focus Product Scheme* (”fokusproduktsystemet”), som ersattes av ett system benämnt *Merchandise Exports from India Scheme* (*systemet med varuexport från Indien*) under perioden 2015–2020.

b) *Export Promotion of Capital Goods Scheme* (EPCGS) (”systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror”).

c) Tullrestitutionssystemet (*Duty Drawback Scheme*).

2. Leverans av varor och tillhandahållande av tjänster för mindre än skälig ersättning.

— Tillhandahållande av järnmalm mot för låg ersättning

3.3.1 *Focus Product Scheme (”fokusproduktsystemet”) (FPS), som 2015–2020 ersattes av systemet med varuexport från Indien*

3.3.1.1 Resultat av den ursprungliga undersökningen

(60) I den ursprungliga undersökningen drog kommissionen slutsatsen att fokusproduktsystemet, som var i kraft under den ursprungliga undersökningsperioden, medförde subventionering i den mening som avses i artikel 3.1 a ii i grundförordningen. Detta program grundade sig på den utrikeshandelspolitiska planen (*Foreign Trade Policy*) (FTP) för 2009–2014.

(61) De subventionsnivåer som fastställdes för FPS i den ursprungliga undersökningen varierade från 3,11 % till 4,35 %.

(62) Programmet avslutades emellertid efter den ursprungliga undersökningsperioden och ersattes av ett nytt program benämnt *Merchandise Exports from India Scheme*) (*systemet med varuexport från Indien*). Systemet med varuexport från Indien ersatte ett antal tidigare program, inklusive FPS. Villkoren för systemet med varuexport från Indien liknade villkoren för FPS, som utjämnades i den ursprungliga undersökningen. I den ursprungliga undersökningen ansåg kommissionen därför att slutsatserna om FPS också var tillämpliga på systemet med varuexport från Indien.

3.3.1.2 Fortsättning av subventionsprogrammet

(63) Systemet med varuexport från Indien fortsatte att gälla under översynsperioden. Systemets existens bekräftades även av de indiska myndigheterna i deras svar på frågeformuläret och av den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren Tata Metaliks Limited, som också utnyttjade systemet.

a) ***Rättslig grund***

(64) Systemet med varuexport från Indien grundar sig på utrikeshandelslagen från 1992 (*Foreign Trade [Development and Regulation] Act 1992*, lag nr 22 från det året), som trädde i kraft den 7 augusti 1992. Genom utrikeshandelslagen bemyndigas de indiska myndigheterna att göra tillkännagivanden om export- och importpolitiken. Dessa sammanfattas i FTP-dokument som normalt sett utfärdas av handelsministeriet vart femte år och uppdateras regelbundet.

(65) Systemet med varuexport från Indien beskrivs i den femåriga planen för utrikeshandelspolitiken 2015–2020. De förfaranden som tillämpas för FTP 2015–2020 beskrivs närmare i förfarandehandboken för 2015–2020 (*Handbook of Procedures,* HOP).

(66) En närmare beskrivning av systemet med varuexport från Indien finns i kapitel 3 i FTP 2015–2020 samt i kapitel 3 i förfarandehandboken för 2015–2020.

b) ***Berättigande***

(67) Alla exporterande tillverkare och exporterande handlare kan komma i fråga för detta system.

c) ***Praktiskt genomförande***

(68) Stödberättigade företag kan utnyttja systemet med varuexport från Indien genom att exportera vissa produkter till vissa länder som ingår i grupp A (traditionella marknader, inbegripet samtliga EU-medlemsstater), grupp B (nya marknader och fokusmarknader) och grupp C (övriga marknader). De länder som ingår i varje grupp och förteckningen över produkter med motsvarande ersättningsnivåer anges i tillägg 3B till uppdaterade HOP.

(69) Förmånen ges i form av en tullkredit som motsvarar en procentsats av exportens fob-värde. Systemet med varuexport från Indien uppgick under översynsperioden till 3 %.

(70) I enlighet med punkt 3.06 i FTP 2015–2020 undantas vissa typer av export från systemet, t.ex. export av importerade eller omlastade varor, leverans likställd med export, export av tjänster och exportomsättning hos företag som omfattas av systemet med särskilda ekonomiska zoner/exportorienterade företag.

(71) Tullkrediterna inom systemet med varuexport från Indien får överföras fritt och gäller under en period på 18 månader från och med dagen för utfärdandet, medan de tullkreditnoter som utfärdats den 1 januari 2016 eller senare ska vara giltiga under en period på 24 månader från och med dagen för utfärdandet, i enlighet med punkt 3.13 i den uppdaterade förfarandehandboken för 2015–2020.

(72) De kan användas för i) betalning av importtullar på insatsvaror eller andra varor inbegripet kapitalvaror, ii) betalning av punktskatter på inhemsk upphandling av insatsvaror eller andra varor inbegripet kapitalvaror och betalning och iii) betalning av tjänsteskatt vid tjänsteupphandling. Noterna kan även säljas på marknaden.

(73) En ansökan om förmåner inom ramen för systemet med varuexport från Indien måste inges online på generaldirektoratet för utrikeshandels webbplats. Relevant dokumentation (fraktsedlar, bankintyg om att betalning erhållits och lossningsbevis) måste inges med den elektroniska ansökan. Relevant regional myndighet i Indien utfärdar tullkrediten efter att ha granskat dokumenten. Så länge som exportören tillhandahåller dokumentationen i fråga har inte den regionala myndigheten någon bestämmanderätt när det gäller beviljandet av tullkrediter.

d) ***Ekonomiskt bidrag och förmån***

(74) I enlighet med artiklarna 3.2 och 5 i grundförordningen slog kommissionen fast att mottagaren erhåller förmånen vid den tidpunkt då exporttransaktionen sker enligt detta system. Vid denna tidpunkt utfärdar de indiska myndigheterna en tullkredit som den exporterande tillverkaren bokför som en kortfristig fordran som denne när som helst kan avräkna. Detta utgör ett finansiellt bidrag enligt artikel 3.1 a ii i grundförordningen. De indiska myndigheterna kan inte längre påverka beviljandet av subventionen när tullmyndigheterna väl utfärdat en exporthandling. Mot bakgrund av ovanstående ansåg kommissionen det lämpligt att förmånerna inom ramen för systemet med varuexport från Indien beräknas som summan av de belopp som förvärvats i samband med exporttransaktioner inom ramen för systemet under undersökningsperioden.

e) ***Selektivitet***

(75) Systemet med varuexport från Indien är rättsligt sett knutet till exportresultat och anses följaktligen vara selektivt i den mening som avses i artikel 4.2 a och b i grundförordningen.

f) ***Slutsatser om systemet med varuexport från Indien***

(76) Kommissionen drog slutsatsen att systemet med varuexport från Indien innebär att subventioner beviljas i enlighet med artikel 3.1 a ii och 3.2 i grundförordningen. En tullkredit inom ramen för systemet utgör ett finansiellt bidrag från de indiska myndigheterna, eftersom tullkrediten i slutändan kommer att användas för att avräkna importtullar som betalats på kapitalvaror, vilket minskar de tullinkomster som de indiska myndigheterna annars skulle ha fått. Dessutom ger en tullkredit inom ramen för systemet en förmån till den exportör som inte behöver betala dessa importtullar. För ett företag som säljer noter från systemet på marknaden ger systemet ett direkt ekonomiskt bidrag.

(77) Kommissionen konstaterade att systemet med varuexport från Indien upphörde att gälla efter översynsperioden, från och med den 1 januari 2021. Fram till slutet av 2021 kan företagen dock fortfarande ansöka om noter enligt systemet med varuexport från Indien för de exporttransaktioner som gjordes 2020. Vidare kan företagen fortfarande använda den not som erhållits 2021 enligt systemet med varuexport från Indien för att balansera importtullar som ska betalas, till och med den 15 september 2023. Förmånerna enligt detta system erhölls således under översynsperioden och kommer att fortsätta även efter införandet av åtgärder.

(78) Kommissionen noterade också att de indiska myndigheterna i augusti 2021 offentliggjorde riktlinjer för ett nytt program benämnt *Remission of Duties and Taxes on Exported Products Scheme* (*systemet med befrielse från tullar och skatter på exporterade produkter*), som ersätter systemet med varuexport från Indien. Systemet med befrielse från tullar och skatter på exporterade produkter benämns som en mekanism för ersättning för skatter/tullar/avgifter på central nivå, statlig nivå och lokal nivå som för närvarande inte återbetalas enligt någon annan mekanism men som uppstår under tillverkning och distribution av exporterade produkter ([19]). De indiska myndigheterna tillkännagav ersättningssatser för de olika sektorerna. Satserna kan ses över när som helst. Även om satserna för järnindustrin och den berörda produkten inte hade meddelats vid tidpunkten för undersökningen begärde sektorn att få ingå i systemet, vilket även bekräftades av den Tata Metaliks Limited, och den tillämpliga satsen för industrin diskuterades fortfarande ([20]).

3.3.1.3 Slutsats

(79) Eftersom den rättsliga situationen inte har ändrats väsentligt ansåg kommissionen att industrin för rör av duktilt gjutjärn erhöll förmåner från systemet med varuexport från Indien även under översynsperioden. Kommissionen drog samma slutsatser i genomförandeförordning (EU) 2022/433.

(80) På grund av den bristande samarbetsviljan var det inte möjligt att beräkna den exakta subventionsnivån för detta system under översynsperioden. Kommissionen använde sig av tillgängliga uppgifter enligt artikel 28 i grundförordningen för detta syfte. Subventionsnivån under den ursprungliga undersökningsperioden när det gäller fokusproduktsystemet, som utjämnades i den ursprungliga undersökningen och ersattes av systemet med varuexport från Indien (vilket konstaterades bevilja liknande förmåner), varierade mellan 3,11 % och 4,35 % (se skäl 61).

(81) Eftersom systemet med varuexport från Indien uppgick till 3 % fob jämfört med 5 % fob enligt fokusprodukt-systemet under den ursprungliga undersökningsperioden, minskade den förmån som industrin för rör av duktilt gjutjärn erhöll på motsvarande sätt under översynsperioden. I genomförandeförordning (EU) 2022/433, uppgick de förmåner som konstaterades för tillverkare av kallvalsade platta produkter av rostfritt stål till 1,87 % och 1,92 % för systemet med varuexport från Indien på 2 %. Kommissionen ansåg att de förmåner som tillverkare av rör av duktilt gjutjärn erhöll enligt systemet med varuexport från Indien uppgick till nästan 3 % och därför inte var försumbara.

(82) Efter utlämnandet hävdade Tata Metaliks Limited att systemet med varuexport från Indien gav ersättning för a) indirekta skatter i samband med tillverkning och distribution av exporterade produkter och b) kumulativa indirekta skatter på de insatsvaror som förbrukats vid tillverkningen av exporterade produkter. Tata Metaliks Limited hävdade att återbetalningar av sådana skattekategorier inte är utjämningsbara enligt avtalet om subventioner och utjämnings-åtgärder. Företaget hävdade vidare att även om systemet med varuexport från Indien skulle anses vara utjämningsbart avslutades programmet den 31 december 2020.

(83) Kommissionen avvisade dessa påståenden. Såsom förklaras i skälen 60–81 får företag i Indien tillbaka en fast procentsats av fob-värdet på exporten i form av en tullkredit. Systemets villkor innebär inte att värdet på tullkrediten måste motsvara de skatter som företagen har betalat, och dessa skattebelopp kontrolleras inte heller. Vad gäller sannolikheten för att subventionsprogrammet fortsätter kan företagen, vilket nämns i skäl 77, fortfarande använda den tullkredit som erhållits 2021 enligt systemet med varuexport från Indien för att balansera importtullar som ska betalas, till och med den 15 september 2023. Förmånerna enligt detta system kommer således att fortsätta att gälla långt efter översynsperioden.

(84) Tata Metaliks Limited hävdade även att systemet med befrielse från tullar och skatter på exporterade produkter inte gav fördelar vid den tidpunkt då företaget inkom med sin inlaga (den 31 mars 2022), och ansåg därför att kommissionen inte kunde överväga omständigheten att förmånen diskuterades som en sannolik (framtida) subventionering av den berörda produkten.

([19]) Riktlinjer för systemet med befrielse från tullar och skatter på exporterade produkter: https://fieo.org/uploads/files/file/Notification%20No_%2019%20English.pdf och https://commerce.gov.in/press-releases/centre-notifies-rodtep-scheme-guidelines-and-rates/.

([20]) https://www.livemint.com/industry/govt-should-include-iron-and-steel-in-rodtep-to-make-exports-competitive-eepc-11640938763351.html.

(85) Vad gäller systemet med befrielse från tullar och skatter på exporterade produkter konstaterade kommissionen att Tata Metaliks Limited under dubbelkontrollen på distans uppgav att en ny sats för industrin för rör av duktilt gjutjärn kommer att förhandlas fram. Det faktum att satsen inte hade beslutats vid tidpunkten för företagets inlaga innebär inte att det inte finns en stor sannolikhet för att den nya satsen kommer att fastställas och att subventioneringen enligt detta nya program kommer att fortsätta efter 2023. Kommissionen tillbakavisade således detta påstående.

3.3.2 *Export Promotion of Capital Goods Scheme (systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror)*

3.3.2.1 Resultat av den ursprungliga undersökningen

(86) Under den ursprungliga undersökningen slog kommissionen fast att programmet *Export Promotion of Capital Goods Scheme* (EPCGS) (*systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror*) tillhandahöll en utjämningsbar subvention och utgjorde ett finansiellt bidrag från de indiska myndigheterna. Detta system gällde fortfarande under översynsperioden.

a) ***Rättslig grund***

(87) En närmare beskrivning av systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror finns i kapitel 5 i FTP 2015–2020 samt i kapitel 5 i förfarandehandboken för 2015–2020.

b) ***Berättigande***

(88) Tillverkande exportörer, exporterande handlare som har anknytning till stödjande tillverkare samt tjänsteleverantörer är stödberättigade enligt denna åtgärd.

c) ***Praktiskt genomförande***

(89) På villkor att ett företag gör ett exportåtagande får det importera kapitalvaror (nya och begagnade kapitalvaror som är högst tio år gamla) med en nedsatt tullsats. På ansökan och mot betalning av en avgift utfärdar de indiska myndigheterna i detta syfte en licens inom ramen för systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror. Systemet innebär att en reducerad importtullsats tas ut på samtliga kapitalvaror som importeras inom ramen för systemet. För att exportåtagandet ska anses vara fullgjort måste företaget använda de importerade kapitalvarorna för att tillverka en viss mängd varor avsedda för export under en viss period. Enligt FTP 2015–2020 kan kapitalvaror importeras med en tullsats på 0 % inom ramen för systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror. Det exportåtagande som uppgår till sex gånger det insparade tullbeloppet måste uppfyllas inom en period på högst sex år.

(90) Innehavaren av en licens enligt detta system kan också anskaffa kapitalvarorna på den inhemska marknaden. I detta fall kan den inhemska tillverkaren av kapitalvarorna utnyttja rätten till tullfri import av sådana delar som behövs för att tillverka kapitalvarorna. Alternativt kan den inhemska tillverkaren ta i anspråk förmånen av den export som anses ha ägt rum till följd av leverans av kapitalvaror till en innehavare av en EPCGS-licens.

d) ***Slutsatser om systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror***

(91) Systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror (EPCGS) innebär att subventioner beviljas i den mening som avses i artikel 3.1 a ii och 3.2 i grundförordningen. Tullnedsättningen utgör ett finansiellt bidrag från de indiska myndigheterna, eftersom nedsättningen minskar de tullinkomster som myndigheterna normalt sett skulle ha tagit ut. Den nedsatta tullen innebär också att exportören får en förmån, eftersom de tullar som inte behöver betalas vid import förbättrar företagets likviditet.

(92) Systemet är vidare rättsligt sett knutet till exportresultat, eftersom licenserna i fråga inte kan erhållas utan ett exportåtagande. Det betraktas därför som selektivt och utjämningsbart enligt artikel 4.4 första stycket a i grundförordningen.

(93) Detta system kan inte betraktas som ett godkänt restitutionssystem eller godkänt restitutionssystem som tillåter substitution i den mening som avses i artikel 3.1 a ii i grundförordningen. Kapitalvaror omfattas i enlighet med led i i bilaga I till grundförordningen inte av denna typ av godkända system, eftersom de inte förbrukas vid tillverkningen av exportprodukterna.

(94) Under den ursprungliga undersökningen beräknades den utjämningsbara subventionens storlek i enlighet med artikel 7.3 i grundförordningen på grundval av beloppet av obetalda tullar på importerade kapitalvaror, fördelat över en period som motsvarar en normal avskrivningstid för sådana kapitalvaror i den ifrågavarande industrin. Det på så sätt beräknade beloppet, som kan hänföras till undersökningsperioden, justerades genom att ränta har lagts till för denna period så att pengarnas fulla värde över tiden skulle återspeglas. För detta ändamål ansågs marknadsräntan i Indien under undersökningsperioden vara lämplig. I enlighet med artikel 7.1 a i grundförordningen drogs företagens avgifter för att erhålla subventionen av från det sammanlagda subventionsbeloppet där detta begärdes.

(95) I enlighet med artikel 7.2 och 7.3 i grundförordningen fördelades detta subventionsbelopp över exportomsättningen under den ursprungliga undersökningsperioden (lämplig nämnare), eftersom subventionen är knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av framställda, producerade, exporterade eller transporterade mängder.

(96) De subventionsnivåer som fastställdes för detta system under den ursprungliga undersökningsperioden varierade från 0,03 % till 0,38 %.

3.3.2.2 Fortsättning av subventionsprogrammet

(97) I begäran om översyn och dess motsvarande bilagor lämnade sökanden bevisning för att tillverkare av rör av duktilt gjutjärn i Indien har fortsatt att utnyttja systemet. Systemets existens bekräftades även av de indiska myndigheterna i deras svar på frågeformuläret. Kommissionen slog dessutom fast att Tata Metaliks Limited använde systemet för att importera kapitalvaror som användes vid tillverkningen av den berörda produkten. Förmånerna enligt systemet kunde fördelas till den berörda produkten under översynsperioden.

(98) Kommissionen drar därför slutsatsen att det finns tillräcklig bevisning för att de exporterande tillverkarna under översynsperioden fortsatte att utnyttja förmånerna enligt systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror.

(99) På grund av den bristande samarbetsviljan var det inte möjligt att beräkna den exakta subventionsnivån för detta system under översynsperioden. Kommissionen använde sig av tillgängliga uppgifter enligt artikel 28 i grundförordningen för detta syfte. De subventionsnivåer som fastställdes för detta system under den ursprungliga undersökningsperioden varierade från 0,03 % till 0,38 % (se skäl 96).

(100) På grundval av ovanstående drog kommissionen slutsatsen att den subventionsnivå som beviljades genom detta system under översynsperioden inte var försumbar, och att den i alla händelser inte var lägre än de subventionsnivåer som konstaterades under den ursprungliga undersökningen.

(101) Efter utlämnandet hävdade Tata Metaliks Limited att systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror var en tillåtlig subvention eftersom det innebar skattebefrielse för exporterade produkter avsedda för inhemsk förbrukning, och således inte var utjämningsbart.

(102) Såsom kommissionen erinrar om i skäl 93 omfattas kapitalvaror i enlighet med led i i bilaga I till grundförordningen inte av denna typ av godkända system, eftersom de inte förbrukas vid tillverkningen av exportprodukterna. Kommissionen tillbakavisade således detta påstående.

3.3.3 *Tullrestitutionssystem*

3.3.3.1 Resultat av den ursprungliga undersökningen

(103) I den ursprungliga undersökningen konstaterade kommissionen att de exporterande tillverkarna av den berörda produkten utnyttjade ett tullrestitutionssystem, som ger ersättning för en viss procentsats av fob-värdet på exporten (*tullrestitutionsprocentsatsen*). Tullrestitutionsprocentsatsen för den berörda produkten under den ursprungliga undersökningsperioden var 1,9 % av fob-värdet. Tullrestitutionssystemet gällde fortfarande under översynsperioden.

a) ***Rättslig grund***

(104) Den rättsliga grund som tillämpades under översynsperioden var restitutionsreglerna för tullar och centrala punktskatter 1995 (*Custom & Central Excise Duties Drawback Rules 1995*) (*1995 års tullrestitutionsregler*), som ändrades 2006 och som sedan ersattes av restitutionsreglerna för tullar och centrala punktskatter 2017 (*Customs and Central Excise Duties Drawback Rules 2017*) (*2017 års regler*), som trädde i kraft den 1 oktober 2017. Beräkningsmetoden för detta tullrestitutionssystem beskrivs i regel 3.2 i 1995 års tullrestitutionsregler. Regel 12.1 a ii i nämnda restitutionsregler utgör grunden för den deklaration som exporterande tillverkare måste lämna in för att kunna utnyttja systemet. Dessa regler står oförändrade i 2017 års restitutionsregler och motsvarar regel 3.2 respektive regel 13.1 a ii i dessa.

(105) Vidare innehåller cirkulärskrivelse nr 24/2001 specifika instruktioner om genomförandet av regel 3.2 och den deklaration som exportörer måste visa upp enligt regel 12.1 a ii.

(106) Enligt regel 4 i 1995 års restitutionsregler kan centralregeringen ändra tullrestitutionsbelopp eller tullrestitutionssatser som fastställs enligt regel 3. De indiska myndigheterna har gjort ett antal ändringar, varav de senaste som innehöll revideringar av tullrestitutionssatserna är meddelande nr 95/2018 – CUSTOMS och meddelande nr 07/2020 – CUSTOMS.

(107) Tullrestitutionsprocentsatsen för den berörda produkten under den ursprungliga undersökningsperioden var 1,9 % av fob-värdet.

b) ***Berättigande***

(108) Alla exporterande tillverkare och exporterande handlare kan komma i fråga för detta system.

c) ***Praktiskt genomförande***

(109) Enligt detta system har alla företag som exporterar stödberättigade produkter rätt att ta emot ett belopp som motsvarar en procentandel av det deklarerade fob-värdet för den exporterade produkten. I regel 3.2 i restitutionsreglerna för tull och centrala punktskatter anges hur stödets storlek ska beräknas: Det återbetalningsbara beloppet baseras på branschomfattande genomsnittsvärden för relevanta tullar som betalats på importerade råvaror och en genomsnittlig förbrukning i branschen som inhämtats från vad de indiska myndigheterna anser vara representativa tillverkare av de stödberättigade exporterade produkterna. De indiska myndigheterna anger därefter det belopp som ska återbetalas som en procentandel av det genomsnittliga exportvärdet av de stödberättigade exporterade produkterna.

(110) De indiska myndigheterna använder denna procentandel för att beräkna det tullrestitutionsbelopp som alla exportörer som omfattas av detta system har rätt till. Beloppet för detta system bestäms av de indiska myndigheterna för varje produkt.

(111) Enligt de indiska myndigheterna kan tullrestitutionssatsen även fastställas på grundval av det faktiska tullbeloppet när det gäller produkter som inte är berättigade till tullrestitutionssatsen för alla företag (*AIR of Drawback*) eller när det gäller företag för vilka ”AIR-avdragen” blir lägre än 80 % av det faktiska tullbeloppet.

(112) För att kunna dra nytta av detta system måste ett företag exportera. När uppgifter om transporten matas in i tullservern anges det att exporten äger rum inom ramen för tullrestitutionssystemet och tullrestitutionsbeloppet fastställs oåterkalleligen. Efter transporten och efter det att fraktföretaget har lämnat in ett generellt exportmeddelande (Export General Manifest) och tullkontoret på ett tillfredsställande sätt har jämfört detta dokument med uppgifterna på fraktsedeln, är alla villkor uppfyllda för att godkänna utbetalningen av restitutionsbeloppet antingen genom en direktutbetalning till exportörens bankkonto eller genom en växel.

(113) Exportören måste också lämna bevis för exportinkomsten i form av ett bankintyg om att exporten utförts (*Bank Realisation Certificate*, BRC). Detta dokument kan tillhandahållas efter det att restitutionsbeloppet har betalats ut, men de indiska myndigheterna återkräver det utbetalda beloppet om exportören inte lämnar in ett bankintyg om att exporten utförts inom en viss tidsfrist.

(114) Restitutionsbeloppet kan användas för alla syften, och enligt indiska redovisningsprinciper är det möjligt att periodisera tullrestitutionsbeloppet och bokföra det som en inkomst i affärsredovisningen, efter det att exportåtagandet har uppfyllts.

d) ***Slutsatser om tullrestitutionssystemet***

(115) Under den ursprungliga undersökningen konstaterade kommissionen att tullrestitutionssystemet innebär att subventioner i den mening som avses i artikel 3.1 a i och 3.2 i grundförordningen beviljas. Det så kallade tullrestitutionsbeloppet är ett ekonomiskt bidrag från de indiska myndigheterna eftersom det tillhandahålls som en direkt överföring. Det finns inga restriktioner för användandet av dessa medel. Tullrestitutionsbeloppet innebär vidare att exportören får en förmån, eftersom dennes likviditet förbättras.

(116) Tullrestitutionssatsen för export bestäms av de indiska myndigheterna för varje produkt. Trots att subventionen kallas för tullrestitution har systemet inte alla de egenskaper som tillskrivs ett godkänt tullrestitutionssystem eller ett godkänt restitutionssystem som tillåter substitution i den mening som avses i artikel 3.1 a ii i grundförordningen. Systemet uppfyller inte heller de regler som fastställs i led i i bilaga I, bilaga II (definition av och regler för restitutionssystem) och bilaga III (definition av och regler för restitutionssystem som tillåter substitution) till grundförordningen. Den kontanta betalningen till exportören är inte nödvändigtvis knuten till faktiska betalningar av importtullar på råvaror och är ingen tullkredit för att avräkna importtullar på tidigare eller framtida import av råvaror. Det har vidare inte införts något system eller förfarande för att kunna avgöra vilka insatsvaror som förbrukas vid tillverkningen av de exporterade produkterna och till vilka mängder. De indiska myndigheterna utförde inte heller några ytterligare granskningar avseende de insatsvaror som faktiskt förbrukats, vilket de normalt sett borde ha gjort när det saknas ett effektivt tillämpat kontrollsystem (se punkt 5 i bilaga II och avsnitt II.3 i bilaga III till grundförordningen).

(117) De indiska myndigheternas betalning efter exportörers export är knuten till exportresultatet och detta system anses följaktligen vara selektivt och utjämningsbart enligt artikel 4.4 a i grundförordningen.

(118) Mot bakgrund av ovanstående drar kommissionen slutsatsen att tullrestitutionssystemet är utjämningsbart.

e) ***Beräkning av subventionens storlek***

(119) I enlighet med artiklarna 3.2 och 5 i grundförordningen beräknade kommissionen under den ursprungliga undersökningen storleken på den utjämningsbara subventionen som den förmån som konstaterats för mottagaren (vilken motsvarar det tullrestitutionsbelopp som har mottagits) under översynsperioden. I detta avseende ansågs det att mottagaren erhåller förmånen vid den tidpunkt då exporttransaktionen sker enligt detta system. Vid denna tidpunkt blir de indiska myndigheterna förpliktade att erlägga restitutionsbeloppet, vilket utgör ett finansiellt bidrag enligt artikel 3.1 a i i grundförordningen. De indiska myndigheterna kan inte längre påverka beviljandet av subventionen när tullmyndigheterna väl utfärdat en exporthandling som innehåller uppgift om bl.a. storleken på tullrestitutionen för exporttransaktionen i fråga.

(120) Eftersom de stora exporterande tillverkarna inte var samarbetsvilliga, vilket nämns i skäl 55, kunde kommissionen inte kontrollera huruvida de faktiskt betalar importtull för de råvaror som används vid tillverkningen av den berörda produkten. Om detta påstående hade framförts och bekräftats, trots avsaknaden av ett system eller förfarande för att avgöra vilka insatsvaror och vilka mängder av dem som förbrukades vid tillverkningen av de exporterade produkterna, skulle kommissionen ha genomfört en kontroll av erlagda tullar för sin beräkning av avskrivningen av importavgifter utöver vad som tas ut, i enlighet med punkt 5 i bilaga II till grundförordningen.

(121) Mot bakgrund av ovanstående ansåg kommissionen det lämpligt att förmånerna inom ramen för tullrestitutionssystemet beräknas som summan av de restitutionsbelopp som förvärvats i samband med exporttransaktioner inom ramen för systemet under den ursprungliga undersökningsperioden.

(122) I enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen fördelade kommissionen dessa subventionsbelopp över företagets totala exportomsättning under den ursprungliga undersökningsperioden (nämnare), eftersom subventionen är knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av tillverkade, framställda, exporterade eller transporterade mängder.

(123) De subventionsnivåer som fastställdes för detta program under den ursprungliga undersökningsperioden varierade mellan 1,37 % och 1,66 %.

3.3.3.2 Fortsättning av subventionsprogrammet

(124) I begäran om översyn och motsvarande bilagor lämnade sökanden bevisning för att industrin för rör av duktilt gjutjärn fortsatt gynnades av tullrestitutionssystemet under översynsperioden. De indiska myndigheterna bekräftade i sitt svar på frågeformuläret att tullrestitutionssystemet fortsatte. Den samarbetsvilliga tillverkaren Tata Metaliks Limited utnyttjade också systemet under översynsperioden, främst för sin export till tredjeländer.

(125) I sina svar på frågeformuläret hävdade både Tata Metaliks Limited och de indiska myndigheterna att tullrestitutionssystemet inte var en utjämningsbar subvention. De indiska myndigheterna hävdade dessutom att restitutionen av indirekta skatter eller importavgifter måste vara högre än beloppet för de indirekta skatter eller avgifter som faktiskt tagits ut på insatsvaror som förbrukats vid tillverkningen av den exporterade produkten för att restitutionen ska anses utgöra en subvention. De indiska myndigheterna ansåg att även i sådana fall kan endast alltför stor restitution utjämnas. För att styrka detta påstående hänvisade de indiska myndigheterna till rapporten från WTO:s panel, Europeiska unionen – utjämningsåtgärder avseende visst slags polyetentereftalat från Pakistan, WT/DS486/R.

(126) stödberättigandet enligt systemet varken var knutet till exportresultat eller begränsat till någon sektor, industri och/eller region. Enligt deras mening neutraliserar restitutionen erlagda tull och centrala punktskatter, beräknat utifrån genomsnittliga mängder av relevanta insatsvaror (importerade och inhemska) som har konstaterats vara ordinarie insatsvaror vid tillverkningen av den exporterade varutypen. Exportörernas olika sätt att köpa in insatsvarorna beaktas och jämnas ut till genomsnitt. De indiska myndigheterna ansåg därför att tullrestitutionssystemet var ett skatte-/tullavdrag, inte en subvention.

(127) Såsom anges i skälen 115–118 ansåg kommissionen i den ursprungliga undersökningen att tullrestitutionssystemet inte har alla de egenskaper som tillskrivs ett godkänt tullrestitutionssystem eller ett godkänt restitutionssystem som tillåter substitution i den mening som avses i artikel 3.1 a ii i grundförordningen. I motsats till de indiska myndigheternas påståenden har de förmåner som företagen erhåller inom ramen för tullrestitutionssystemet ingen direkt koppling till tullarna på import av råvaror som företaget använder i de exporterade produkterna. Exporterande företag erhåller kontantbetalningar som endast är kopplade till fob-värdet för deras export. Det krävs inte att företaget importerar några råvaror alls.

(128) Eftersom systemets mekanism inte möjliggör bedömningar per företag av vilka skatter/avgifter som de betalar för de insatsvaror som förbrukas vid tillverkningen, kan kommissionen inte anse att hela tullrestitutionsbeloppet enligt tullrestitutionssystemet endast utgör en ersättning för tullar/avgifter som företagen erlagt för råvaror som förbrukas vid tillverkningen av den berörda produkten. Mot bakgrund av de största exporterande tillverkarnas bristande samarbetsvilja kunde kommissionen avslutningsvis inte kontrollera ärendespecifika kopplingar mellan förmånen enligt tullrestitutionssystemet och de potentiella tullar som erläggs för import av råvaror som används vid tillverkningen av den berörda produkten.

(129) Kommissionen drog därför slutsatsen att tullrestitutionssystemet under översynsperioden fortsatte att ge fördelar för de exporterande tillverkarna av rör av duktilt gjutjärn i Indien. I avsaknad av samarbete från en exporterande tillverkare med en representativ exportvolym till unionen under översynsperioden hade kommissionen ingen företagsspecifik information som kunde läggas till grund för att beräkna subventionsbeloppet under översynsperioden. När det gäller slutsatsen om fortsatt subventionering i den aktuella översynen vid giltighetstidens utgång ansåg kommissionen det emellertid inte nödvändigt att göra sådana beräkningar. Trots att tullrestitutionsprocentsatsen för den berörda produkten har minskat något sedan den ursprungliga undersökningsperioden (från 1,9 % till 1,8 % och därefter till 1,6 % under översynsperioden) har reglerna för tullrestitutionssystemet inte ändrats. Även om minskningen (16 %) av tullrestitutionsprocentsatsen ledde till en proportionerlig minskning av subventionsnivåerna jämfört med de nivåer som rådde under den ursprungliga undersökningen (1,37–1,66 %), ansåg kommissionen att denna subventionsnivå enligt systemet fortfarande inte var försumbar.

(130) Kommissionen drog därför slutsatsen att tullrestitutionssystemet under översynsperioden fortsatte att ge fördelar för de exporterande tillverkarna av rör av duktilt gjutjärn.

(131) Efter utlämnandet hävdade Tata Metaliks Limited att det finns en lämplig koppling mellan restitutionssatserna och skatterna på de material som förbrukas vid tillverkningen av den berörda produkten. Företaget påpekade i synnerhet att exportörerna för att beviljas tullrestitutionen måste lämna in exporthandlingen med angivelse av den tullrestitution som är tillämplig på produkten. De indiska tullmyndigheterna kontrollerar exporthandlingen innan de utfärdar en exporthandling med angivelse av restitutionsbeloppet. Företaget anser därför att tullrestitutionen inte utgör en alltför stor restitution.

(132) Såsom redan förklaras i detalj i skäl 109 ansåg kommissionen att begäran om tullrestitution avser ett fast belopp som ska återbetalas. Kommissionen konstaterade att detta belopp inte nödvändigtvis motsvarar det tullbelopp som ett företag skulle betala för insatsvaror som förbrukats vid tillverkningen. Såsom konstateras i skäl 128 innebar de exporterande tillverkarnas bristande samarbetsvilja att det var omöjligt att kontrollera om de faktiskt betalar importskatt för de råvaror som används vid tillverkningen av den berörda produkten. Kommissionen avvisade därför detta påstående.

3.3.4 *Tillhandahållande av järnmalm mot för låg ersättning*

3.3.4.1 Resultat av den ursprungliga undersökningen

(133) I den ursprungliga undersökningen ansåg kommissionen att de indiska myndigheter genom en uppsättning åtgärder ålade järnmalmsföretagen att tillhandahålla järnmalm mot för låg ersättning. Detta tillhandahållande av varorna utgjorde en ekonomisk förmån för mottagarna och ansågs vara selektiv och därmed utjämningsbar ([21]).

(134) För det första införde de indiska myndigheterna från och med mars 2007 exportskatt på järnmalm, inledningsvis på 300 rupier per ton (vilket motsvarar en procentsats på 12–15 %). I mars 2011 höjdes satsen till 20 % och i december 2011 höjdes den ytterligare till 30 %. Syftet med dessa exportrestriktioner var att via exportskatter skydda och gynna näringsgrenar i senare led genom att tillhandahålla billiga råvaror och insatsvaror till inhemsk industri i senare led.

(135) För det andra införde järnvägsministeriet i maj 2008 ett system med två olika taxor för järnvägstransporter, dvs. en skillnad mellan fraktavgifterna för transport av järnmalm för inhemsk förbrukning och för export. Med tanke på att järnvägsfrakten står för en mycket stor del av de totala kostnaderna för järnmalm var den genomsnittliga skillnaden mellan transport av järnmalm för inhemsk förbrukning och för export trefaldig.

(136) Dessa två åtgärder syftade således till att motverka export av järnmalm och utgör därmed en ”riktad exportbegränsning”, i princip fastställd under 2007/2008 och utvidgad i mars och december 2011 med den höjda exportskatten på järnmalm.

(137) För att avgöra huruvida det första villkoret var uppfyllt, dvs. om det förekom ett anförtroende eller åläggande för järnmalmsföretagen från de indiska myndigheterna, undersökte kommissionen huruvida de indiska myndigheternas stöd till industrin för rör av duktilt gjutjärn (särskilt genom de snedvridningar av priserna som har konstaterats för järnmalm) faktiskt var ett ”mål” för en politik från myndigheternas sida (och inte bara en ”sidoeffekt” av utövandet av allmänna föreskrivande befogenheter). Kommissionen konstaterade att det fanns ett antal dokument som styrkte dess slutsats att de indiska myndigheternas stöd till industrin för rör av duktilt gjutjärn var ett uttryckligt politiskt mål från myndigheternas sida. Dang-rapporten från 2005 innehöll uttryckligen det politiska målet att gynna indiska stålproducenter (”garanterad tillgång till inhemsk järnmalm till ett lägre pris än världsmarknadspriset”) och att denna fördel måste upprätthållas och uppmuntras. Kommissionen konstaterade att de indiska myndigheterna enligt de politiska mål som anges i denna rapport vidtog vissa åtgärder för att särskilt stödja industrin för rör av duktilt gjutjärn.

(138) Flera officiella dokument visade att det fanns en koppling mellan de politiska målen för att stödja industrin för rör av duktilt gjutjärn och de åtgärder som de indiska myndigheterna framgångsrikt vidtog för att uppnå dessa mål, särskilt rapporten om den tolfte femårsplanen från arbetsgruppen för stålindustrin, utfärdad i november 2011.

(139) Kommissionen konstaterade således att de indiska myndigheterna genom att införa dessa riktade exportbegränsningar (särskilt genom exportavgifter och systemet med två olika taxor) försatte de indiska järnmalmsföretagen i en ekonomiskt irrationell situation, som fick dem att sälja sina varor till ett lägre pris än de hade kunnat få om denna politik inte existerade. De åtgärder som vidtogs av de indiska myndigheterna begränsade handlingsfriheten för järnmalmsföretagen genom att i praktiken begränsa deras affärsbeslut om var de ska sälja sin produkt och till vilket pris. De indiska myndigheterna ålade därmed järnmalmsföretagen att tillhandahålla järnmalm på hemmamarknaden mot för låg ersättning.

([21]) Den ursprungliga förordningen, skälen 131–278.

(140) Kommissionen fann också att de indiska myndigheterna inte ”förväntade” sig någon drastisk minskning av den inhemska produktionen från järnmalmsföretagens sida (mot bakgrund av de gällande exportrestriktionerna), utan att det inhemska utbudet av järnmalm skulle ligga på en stabil nivå. Kommissionen konstaterade nämligen att det var enkelt att förutse på förhand att järnmalmsföretagen inte skulle neutralisera betydande initiala investeringar och höga fasta kostnader genom att sänka produktionen bara för att undvika överproduktion och efterföljande tryck nedåt på de inhemska priserna enligt de indiska myndigheternas åtgärder. När de riktade exportbegränsningarna tillämpades visste de indiska myndigheterna med andra ord hur järnmalmsproducenterna skulle reagera på åtgärderna och vilka konsekvenser som följde av dem. Mot bakgrund av sin affärsverksamhet och kostnadsstruktur får dessa producenter visserligen minska sin inhemska produktion en aning till följd av exportbegränsningen, men de skulle inte lägga ner den eller anpassa den till en mycket låg nivå. Dessa avsedda effekter framgick också av uppgifterna. Under perioden 2012–2013 minskade exportförsäljningen med mer än 60 % jämfört med 2011–2012, och den fortsatte att sjunka betydligt, för att under 2014–2015 ligga på en nivå som var 84 % lägre jämfört med perioden 2011–2012. Samtidigt minskade produktionen med endast 24 % mellan 2011–2012 och 2014–2015. I detta avseende fann kommissionen att regeringen anförtrodde eller ålade tillverkarna av insatsvaror att tillhandahålla varor till de inhemska användarna av järnmalm, dvs. ståltillverkarna, inklusive tillverkarna av rör av duktilt gjutjärn mot för låg ersättning. Järnmalmsföretagen fick ansvaret för att skapa en konstgjord, fragmenterad, inhemsk lågprismarknad i Indien. I detta avseende agerade de i egenskap av ombud för de indiska myndigheterna för att genomföra myndigheternas politik att tillhandahålla järnmalm mot för låg ersättning till industrin för rör av duktilt gjutjärn.

(141) Kommissionen fann även bevisning för att de indiska myndigheterna själva medgav att deras riktade politik med exportbegränsningar har varit framgångsrik, vilket visar att resultatet var avsiktligt och inte bara en sidoeffekt av tillsynsåtgärder.

(142) Sammanfattningsvis konstaterade kommissionen att de indiska myndigheterna hade ålagt gruvföretagen att genomföra deras politik i syfte att skapa en uppdelad inhemsk marknad och att tillhandahålla den inhemska järn- och stålindustrin järnmalm mot för låg ersättning. Exportskatten och systemet med två olika taxor för järnvägstransporter var långt ifrån enkla åtgärder för att öka intäkterna, utan utgjorde helt klart ett bekräftande agerande från de indiska myndigheternas sida att genomföra det uttalade politiska målet att stödja järn- och stålindustrierna, i synnerhet industrin för rör av duktilt gjutjärn.

(143) Kommissionen bedömde därefter den andra omständigheten, dvs. huruvida järnmalmsföretagen i Indien är ”privata organ” som ålagts uppgifter av de indiska myndigheterna i den mening som avses i artikel 3.1 a iv i grundförordningen. I detta avseende fann kommissionen att de två indiska exporterande tillverkarna köpte en överväldigande majoritet av järnmalmen från privata företag, med undantag av en liten mängd järnmalm som köpts från National Mineral Development Corporation (NMDC), som är ett statsägt företag. Oavsett omständigheten att NMDC är offentligt ägt (och eventuellt kan anses utgöra ett ”offentligt organ”) ansåg kommissionen att dessa leverantörer är ”privata organ” som av de indiska myndigheterna anförtrotts eller ålagts, i den mening som avses i artikel 3.1 a iv i grundförordningen, att tillhandahålla järnmalm mot för låg ersättning.

(144) I nästa steg kontrollerade kommissionen den tredje omständigheten, dvs. om järnmalmsföretagen faktiskt hade genomfört myndigheternas politik enligt ovan, dvs. att tillhandahålla järnmalm mot för låg ersättning. I detta avseende konstaterade kommissionen att de riktade exportbegränsningarna uppnådde de indiska myndigheternas mål att motverka export och att tillhandahålla järnmalm för den inhemska industrin i senare led till lägre priser. Trots en minskning av produktionen av järnmalm på grund av att några gruvor stängdes av miljöskäl uppvisade den indiska marknaden en konstant och irrationell överkapacitet jämfört med summan av den inhemska förbrukningen och exporten minus import. Detta ledde till ett överutbud av järnmalm på den inhemska marknaden som de indiska myndigheterna var medvetna om och eftersträvade, med tanke på att det naturligt nog var omöjligt för gruvföretagen att snabbt anpassa sin produktion till exportbegränsningarna.

(145) Kommissionen analyserade dessutom de eventuella verkningarna på det inhemska priset på järnmalm i Indien av det överutbud på järnmalm som uppstått till följd av de indiska myndigheternas exportbegränsningar. Kommissionen använde importpriset för järnmalm i Kina (som är den största importören av järnmalm) samt ett justerat fob-pris från Australien (för att lyfta bort kostnaderna för internationell frakt) som de närmaste möjliga proxyvariablerna för ett icke snedvridet inhemskt indiskt pris. Den kunde då konstatera att de indiska myndigheternas ingripanden vad gäller järnmalm (som har lett till en drastisk minskning av exporten av järnmalm och till ett överutbud i Indien) också inverkade på de inhemska priserna på järnmalm. För det första var de inhemska priserna på järnmalm i Indien sedan 2008 konstant lägre än de internationella priserna. För det andra var utvecklingskurvan för de inhemska priserna på järnmalm i Indien ganska flack, som om den var skild från och inte påverkades av situationen i resten av världen, medan de internationella priserna visade en kraftig ökning under åren 2008–2011, som en reaktion på de två tillfällen då exportbegränsningarna infördes (2007/2008) respektive skärptes (2011).

Kommissionen anser därför att de indiska myndigheternas riktade exportbegränsningar uppnådde målet att göra järnmalm tillgänglig för den inhemska industrin till lägre priser genom att hålla de indiska inhemska priserna stabila, fastän priserna på järnmalm steg betydligt på världsmarknaden. Kommissionen konstaterade att det inte fanns någon annan anledning till varför de indiska priserna inte skulle ha följt de internationella prisernas utveckling, utom de riktade exportbegränsningarna och andra relaterade åtgärder från de indiska myndigheternas sida. De indiska järnmalmsproducenterna skulle ha gynnats av lönsammare försäljning till de högre internationella priserna om inte de riktade exportbegränsningarna hade funnits. I stället uppmuntrades de att fortsätta produktionen och tillhandahålla järnmalm lokalt till lägre priser för att genomföra de indiska myndigheternas politiska mål.

(146) Slutligen undersökte kommissionen de två sista omständigheterna, dvs. huruvida funktionen att tillhandahålla järnmalm mot för låg ersättning normalt borde ligga inom myndigheternas kompetens, och huruvida en sådan praxis låta järnmalmsföretagen utföra denna funktion rent faktiskt inte skiljer sig från de indiska myndigheternas normala praxis. Kommissionen konstaterade att tillhandahållande av järnmalm som finns i den indiska jorden till den indiska stålindustrin var en funktion som normalt ligger inom myndigheternas kompetens, eftersom de indiska myndigheterna genom sina bestämmelser beslutade hur råvaror som finns i Indien skulle tillhandahållas genom att utöva sin suveränitet över landets naturresurser. När det gäller kriteriet ”rent faktiskt inte skiljer sig” noterade kommissionen att det för detta kriterium krävs ett konstaterande som bekräftar att tillhandahållandet av varor av privata organ som anförtrotts denna funktion rent faktiskt inte skiljer sig från hypotesen att myndigheterna själva hade tillhandahållit sådana varor. I detta avseende konstaterade kommissionen att det inte var någon skillnad i egentlig mening mellan att ingripa direkt på marknaden genom att tillhandahålla järnmalm enligt ett system med ständigt föränderliga offentliga priser eller att ålägga järnmalmsföretagen ansvaret för att tillhandahålla järnmalm mot för låg ersättning.

(147) Sammanfattningsvis konstaterade kommissionen att de indiska myndigheterna med hjälp av de riktade exportbegränsningarna uppmuntrade de inhemska järnmalmsföretagen att sälja järnmalm lokalt och anförtrodde eller ålade dem att tillhandahålla denna råvara i Indien mot för låg ersättning. Åtgärderna i fråga uppnådde den önskade effekten att snedvrida den inhemska marknaden för järnmalm i Indien och att pressa ned priserna till en artificiellt låg nivå till förmån för industrin i senare led. Funktionen att tillhandahålla järnmalm mot för låg ersättning ligger normalt inom myndigheternas kompetens och myndigheternas praxis skiljer sig rent faktiskt inte från de offentliga myndigheternas normala praxis. Kommissionen drog därför slutsatsen att de indiska myndigheterna tillhandahöll ett indirekt finansiellt bidrag i den mening som avses i artikel 3.1 a iv och iii i grundförordningen, såsom den tolkas och tillämpas i överensstämmelse med relevanta WTO-normer enligt artikel 1.1 a iv och iii i subventionsavtalet.

3.3.4.2 Fortsättning av subventionsprogrammet

(148) Både Tata Metaliks Limited och de indiska myndigheterna hävdade att en av de två riktade exportbegränsningar som kommissionen fastställde i den ursprungliga undersökningen, nämligen systemet med två olika taxor för järnvägstransporter, upphörde den 10 maj 2016. De hävdade att transport av järnmalm såväl för inhemsk förbrukning som för export sedan dess omfattas av samma villkor och kostnader.

(149) Kommissionen bedömde all bevisning i begäran om översyn och de motsvarande bilagorna om den fortsatta åtgärden samt den bevisning som inhämtats under undersökningen. Undersökningen visade att trots att systemet med två olika taxor för järnvägstransporter upphörde i maj 2016 fortsatte de indiska myndigheterna under översynsperioden att tillhandahålla järnmalm mot för låg ersättning till de indiska tillverkarna av den berörda produkten genom att anförtro järnmalmsföretagen denna uppgift.

(150) För det första gällde exportskatten på 30 % för höghaltig järnmalm fortfarande under översynsperioden. De indiska myndigheterna bekräftade att den senaste ändringen av exportskatterna gjordes via tullkungörelse nr 15/2016 av den 1 mars 2016 genom vilken låghaltig järnmalm (med en järnhalt under 58 %) undantogs från exportskatten (låghaltig järnmalm används inte av de företag som tillverkar rör av duktilt gjutjärn).

(151) För det andra noterade kommissionen att de indiska myndigheterna den 15 januari 2021 antog en ny politisk åtgärd för järnmalmstrafik ([22]). Enligt den politiska åtgärden (som benämns ”järnmalmspolitik 2021”) prioriteras lastning och lossning av järnmalm utifrån olika kundkategorier, där inhemsk transport av järnmalm har företräde framför transport för export. Det anges uttryckligen att syftet med den nya politiken är att” främja inhemsk ståltillverkning”. I likhet med det tidigare systemet med två olika taxor för järnvägstransporter står det klart att denna nya politik utgör en ytterligare åtgärd till förmån för den inhemska stålindustrin som genomförs av de indiska myndigheterna, vilket visar att de har ett avsiktligt mål att sänka priset på järnmalm till sin fördel.

([22]) Indian Railways webbplats, https://indianrailways.gov.in/railwayboard/uploads/directorate/traffic_tran/downloads/2021/Policy-Iron-Ore-Traffic-220121.pdf.

(152) Förutom den nya järnmalmspolitiken 2021 anser kommissionen för det tredje att ett antal andra policydokument visar att de indiska myndigheterna fortsatte sina ansträngningar att förse den inhemska industrin med billigare råvaror sedan den ursprungliga undersökningen och under översynsperioden.

(153) Det politiska målet att stödja den inhemska stålindustrin bekräftades t.ex. av den nationella stålpolitiken 2017, som fortfarande gäller ([23]). I den nationella stålpolitiken betonas behovet av att järnmalm finns tillgänglig till konkurrenskraftiga priser på den inhemska marknaden.

”Tillgång till råvaror till konkurrenskraftiga priser är en förutsättning för stålindustrins tillväxt” ([24]).

”Indiens konkurrensfördel inom stålproduktionen drivs i stor utsträckning av inhemsk tillgång till höghaltig järnmalm och kokskol – två kritiska insatsvaror för ståltillverkningen” ([25]).

”Avsiktsförklaring: (…) Kostnadseffektiv produktion och inhemsk tillgång till järnmalm, kokskol och naturgas” ([26]).

”(…) Tillgången till råvaror kommer att säkerställas genom att auktioner av kokskol anordnas exklusivt för stål-/järnsvampsindustrin och genom ökad tillgång till järnmalm på hemmamarknaden” ([27]).

(154) Uttalandet om utrikeshandelspolitiken 2015–2020 bekräftar Indiens politik att säkerställa billig järnmalm i senare led inom landet för att exportera billiga produkter i tidigare led.

> ”*Några stater har nyligen upphävt sitt förbud mot järnmalmsbrytning, vilket kommer att främja denna verksamhet. Samtidigt inleder Indien ett nytt tillverkningsprogram som kräver inhemsk tillgång till järnmalm.*” ([28]).

(155) I den nationella mineralpolitiken 2019 erkänns även betydelsen av tillgång till billiga mineraler för industrier i senare led: ”Att säkra tillräcklig tillgång till stabil och hållbar försörjning av mineraler till överkomliga priser blir en allt viktigare faktor för verksamheten i industrierna i senare led och för ekonomin i stort” ([29]).

(156) De uppgifter som kommissionen har tillgång och de nya uppgifterna i ärendehandlingarna visade därför att slutsatserna från den ursprungliga undersökningen fortfarande är giltiga, och att de indiska myndigheterna genom en uppsättning åtgärder, bland annat ett system för exportbegränsningar, under översynsperioden fortsatte att anförtro järnmalmsföretagen uppgiften att tillhandahålla järnmalm mot för låg ersättning. Kommissionen drog därför slutsatsen att de indiska myndigheterna under översynsperioden fortsatte att tillhandahålla ett indirekt finansiellt bidrag i den mening som avses i artikel 3.1 a iv och iii i grundförordningen, såsom den tolkas och tillämpas i överensstämmelse med relevanta WTO-normer enligt artikel 1.1 a iv och iii i avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder.

(157) På grund av den bristande samarbetsviljan var det inte möjligt att beräkna den exakta subventionsnivån för detta system under översynsperioden. Kommissionen använde därför tillgängliga uppgifter enligt artikel 28 i grundförordningen, särskilt begäran om översyn, som innehöll bevisning för att priserna på järnmalm i Indien fortfarande var lägre än de internationella priserna under översynsperioden.

(158) På grundval av detta drog kommissionen slutsatsen att den subventionsnivå som beviljades genom detta system under översynsperioden inte var försumbar, och att den i alla händelser inte var lägre än de subventionsnivåer som konstaterades under den ursprungliga undersökningen.

(159) Efter utlämnandet gjorde Tata Metaliks Limited gällande att exportskatter inte kan utjämnas enligt WTO-rätten. Företaget ansåg dessutom att målet för den nya järnmalmspolitiken 2020 endast var att underlätta snabb och effektiv transport av järnmalm inom landet, och att politiken inte medförde några ekonomiska förmåner. Tata Metaliks Limited ansåg därför att kommissionens slutsatser om systemet var felaktiga.

([23]) Se *National Steel Policy 2017*, bilaga 9 till begäran om översyn.
([24]) Se *National Steel Policy 2017*, bilaga 9 till begäran om översyn, s. 24.
([25]) Se *National Steel Policy 2017*, bilaga 9 till begäran om översyn, s. 20.
([26]) Se *National Steel Policy 2017*, bilaga 9 till begäran om översyn, s. 22.
([27]) Se *National Steel Policy 2017*, bilaga 9 till begäran om översyn, s. 29.
([28]) Se *Foreign Trade Policy 2015–2020, s. 43–44*, bilaga 9 till begäran om översyn.
([29]) Se *National Steel Policy 2019, s. 9*, bilaga 9 till begäran om översyn.

(160) Kommissionen upprepade enligt skäl 151 att målet för den nya järnmalmspolitiken var att främja inhemsk ståltillverkning. Kommissionen ansåg att den nya politiken helt klart utgjorde ytterligare en åtgärd till förmån för den inhemska stålindustrin som genomfördes av de indiska myndigheterna. Även om åtgärden inte medförde ett direkt finansiellt bidrag visade det faktum att inhemsk transport av järnmalm har företräde framför transport för export att åtgärden hade ett avsiktligt mål att främja den indiska industrin för rör av duktilt gjutjärn.

(161) Mot bakgrund av de slutsatser som anges i skälen 148–158 vidhöll kommissionen att trots att systemet med två olika taxor för järnvägstransporter upphörde i maj 2016, utgjorde exportskatterna tillsammans med den nya järnmalmspolitiken ett system med ”riktade exportbegränsningar”, genom vilket de indiska myndigheterna fortsatte att tillhandahålla ett indirekt finansiellt bidrag i den mening som avses i artikel 3.1 a iv och iii i grundförordningen, såsom den tolkas och tillämpas i överensstämmelse med relevanta WTO-normer enligt artikel 1.1 a iv och iii i avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder.

3.4 **Slutsats om sannolikheten för fortsatt subventionering**

(162) Mot bakgrund av ovanstående överväganden drog kommissionen slutsatsen att industrin för och tillverkarna av rör av duktilt gjutjärn i Indien även fortsatt erhöll utjämningsbara subventioner under översynsperioden. Trots sänkningen av satserna för systemet med varuexport från Indien och tullrestitutionssystemet framkom inget under undersökningen som visade att subventionsnivån har minskat betydligt jämfört med den ursprungliga undersökningen. Bevisningen i begäran om översyn och den bevisning som lämnades av den samarbetsvilliga indiska tillverkaren bekräftade snarare att dessa subventioner fortfarande förefaller vara betydande, och att de i alla händelser är högre än miniminivån.

(163) Kommissionen konstaterade därför att de indiska exporterande tillverkarna fortsatte att exportera den berörda produkten till subventionerade priser under översynsperioden.

3.5 **Sannolikhet för att subventioneringen fortsätter om åtgärderna skulle upphöra att gälla**

(164) Eftersom fortsatt subventionering konstaterats förekomma under översynsperioden undersökte kommissionen, i enlighet med artikel 18 i grundförordningen, sannolikheten för fortsatt subventionering om åtgärderna skulle upphöra att gälla.

(165) Såsom anges i skäl 162 fastställdes det att indiska exportörer av den berörda produkten fortsatte att erhålla utjämningsbara subventioner från Indiens myndigheter under översynsperioden.

(166) Subventionsprogrammen ger återkommande förmåner och det finns inget som tyder på att dessa förmåner kommer att avvecklas inom överskådlig tid, även om programmen i sig ändras något. Varje exportör är vidare berättigad till flera av subventionerna.

(167) Det undersöktes också om exportvolymerna till unionen skulle bli betydande om åtgärderna skulle avskaffas. Kommissionen analyserade särskilt följande faktorer: Produktionskapacitet och outnyttjad kapacitet i Indien, priser från Indien till tredjeländer och attraktionskraft hos unionens marknad när det gäller marknadens storlek och priser.

3.5.1 *Produktionskapacitet och outnyttjad kapacitet i Indien samt priser från Indien till tredjeländer*

(168) Under översynsperioden uppgick de indiska tillverkarnas uppskattade totala tillverkning av den berörda produkten till omkring 2 miljoner ton per år. Den uppskattade produktionskapaciteten uppgick till omkring 2,5 miljoner ton. Den outnyttjade kapaciteten uppgick således till omkring 500 000 ton per år, vilket överstiger förbrukningen av den berörda produkten på unionens marknad under översynsperioden, som uppgick till [388 000–454 000] ton.

(169) Av den bevisning som lämnats av den sökande och som bekräftats av uppgifterna från den samarbetsvilliga tillverkaren, Tata Metaliks Limited, framgår det att flera indiska tillverkare, även Tata Metaliks Limited ([30]) planerar att investera i ytterligare kapacitetsökningar ([31]). Den totala ytterligare kapacitet som kommer att tillföras under de närmaste åren uppskattas till omkring 1,5 miljoner ton.

(170) Den förväntade kapacitetsökningen motsvarar den uppskattade ökningen av efterfrågan på den indiska marknaden. De största kända tillverkarna planerar dock även att inrikta sig på exportmarknaderna ([32]). Företaget ESL Steel Limited (som ingår i Vedanta-koncernen) nämner t.ex. uttryckligen i en genomförbarhetsstudie att företagets nya produktionsanläggning ligger nära en hamn, vilket ökar dess exportmöjligheter. Enligt rapporten finns det särskilt stor exportpotential till Östeuropa ([33]). I samband med dubbelkontrollen på distans av det samarbetsvilliga företaget Tata Metaliks Limiteds svar på frågeformuläret nämnde företaget också att det planerade att expandera till unionens marknad i framtiden.

(171) Enligt en av de största aktörerna, företaget Srikalahasthi Pipes Limited, kommer tillgången även att vara större än efterfrågan på den indiska marknaden på medellång och lång sikt (7–10 år) när avloppsvatten- och vattenprojekten avslutas. Detta kommer att utgöra ett ytterligare incitament för de indiska tillverkarna att alltmer fokusera på exportmarknaderna.

(172) På grundval av ovanstående drog kommissionen slutsatsen att de indiska exporterande tillverkarna hade betydande outnyttjad kapacitet som de kunde använda för tillverkning av den berörda produkten för export till unionens marknad om åtgärderna skulle upphöra att gälla, och att denna outnyttjade kapacitet förväntas öka ytterligare.

(173) Vad gäller Indiens priser till tredjeländer undersökte kommissionen dessa på grundval av exportstatistik i Global Trade Atlas (GTA) utifrån KN-numret, dvs. 7303 00 30. På grundval av denna statistisk fastställde kommissionen att unionens marknad vad gäller dess storlek och priser fortfarande är attraktiv för indiska tillverkare av rör av duktilt gjutjärn eftersom den är deras absolut största exportmarknad som svarar för 40 % av deras totala export. Exporten till unionen är dessutom 25 gånger högre än exporten till Indiens näst största exportmarknad, dvs. Qatar. Endast 2 % av den totala indiska exporten går till Quatars marknad. De indiska exporterande tillverkarnas importpriser till unionens marknad var dessutom något högre än priserna till andra länder under översynsperioden. Detta innebär att de exporterande tillverkarna skulle ha incitament att ytterligare öka sin export till unionen om åtgärderna skulle upphöra att gälla.

3.5.2 *Attraktionskraft hos och priser på unionens marknad*

(174) Unionens marknad för rör av duktilt gjutjärn är stor ([388 000–454 000] ton, se skäl 168). Sökandena förväntar sig att marknaden kommer att öka ytterligare inom de fem närmaste åren ([34]).

(175) Under översynsperioden uppgick det genomsnittliga priset på unionens marknad till [1 020–1 200] euro. Under samma period uppgick priset på den indiska inhemska marknaden till 595 euro per ton (från fabrik). Priserna på unionens marknad var därför ungefär två gånger högre jämfört med priserna på importen från Indien.

(176) Unionens marknad var således fortfarande attraktiv för de indiska exporterande tillverkarna vad gäller dess storlek och priser. Detta styrks ytterligare av det faktum att de indiska exporterande tillverkarnas marknadsandel var fortsatt hög under översynsperioden (se tabell 2) och att, såsom nämns i skäl 173, unionens marknad svarade för 40 % av den totala exporten från Indien av den berörda produkten.

([30]) Den relevanta cirkulärskrivelsen har offentliggjorts på Indian Railways webbplats, https://indianrailways.gov.in/railwayboard/uploads/directorate/traffic_comm/Freight_Rate_2016/RC_16_16.pdf.
https://www.tatametaliks.com/tata-metalik-ir-20-21/focus-on-downstream.html#:~:text=Tata%20Metaliks%20had%20foreseen%20the,in%20H1%20FY%202022%2D23.

([31]) De största tillverkarna av den berörda produkten i Indien, såsom Vedanda, har offentligt meddelat att de avser att investera i kapacitetsökningar.

([32]) Begäran om översyn, bilaga 17.

([33]) Begäran om översyn, bilaga 17.

([34]) Begäran om översyn, avsnitt 5.1.6.

3.6 **Övergripande slutsats om sannolikheten för fortsatt subventionering**

(177) Undersökningen visade att den indiska importen fortsatte att komma in på unionens marknad till subventionerade priser under översynsperioden.

(178) Kommissionen fann även bevisning för att subventioneringen sannolikt kommer att fortsätta om åtgärderna upphör att gälla. Indiens outnyttjade kapacitet var stor jämfört med unionens förbrukning under översynsperioden. Kommissionen konstaterade dessutom att det på grund av attraktionskraften hos unionens marknad, sett till storlek och priser, var sannolikt att den indiska exporten och den outnyttjade kapaciteten skulle omdirigeras till unionens marknad om åtgärderna skulle upphöra att gälla. Kommissionen drog följaktligen slutsatsen att det rådde stor sannolikhet för att ett upphävande av utjämningsåtgärderna skulle leda till att subventionerad export av den berörda produkten riktas om mot unionens marknad. Mot bakgrund av det ovanstående drog kommissionen slutsatsen att ett upphävande av utjämningsåtgärderna sannolikt skulle leda till fortsatt subventionering.

4. **SKADA**

4.1 **Definition av unionsindustrin och unionens tillverkning**

(179) I unionen finns det fem företag som tillverkar den berörda produkten. Tre av dessa företag ingår i samma grupp. På grundval av tillgängliga uppgifter från begäran finns det inga andra unionstillverkare av den berörda produkten i unionen. De utgör därför unionsindustrin i den mening som avses i artikel 9.1 i grundförordningen.

(180) Eftersom uppgifterna för bedömningen av skada främst kom från samma grupp av tillverkare, såsom nämns i skäl 15, anges siffrorna för bedömningen av skada av konfidentialitetsskäl i intervall eller i indexerad form.

(181) Den totala tillverkningen i unionen under översynsperioden fastställdes till [372 000–436 000] ton. Kommissionen fastställde siffran på grundval av all tillgänglig information om unionsindustrin, såsom makrodata från sökandena och uppgifter som inhämtats från de unionstillverkare som ingick i urvalet under undersökningen.

4.2 **Förbrukning i unionen**

(182) Kommissionen fastställde förbrukningen på unionens marknad på grundval av unionsindustrins totala försäljning i unionen, produktionen för den företagsinterna marknaden utifrån de uppgifter som inhämtats från unionstillverkarna i urvalet samt uppskattningar för de återstående unionstillverkarna som lämnats av sökanden, plus den totala importen från alla länder till unionen enligt Eurostats uppgifter (Comext-databasen).

(183) Förbrukningen i unionen utvecklades på följande sätt:

Tabell 1

Förbrukning i unionen (1 000 ton)

	2017	2018	2019	Översynsperioden
Unionens totala förbrukning	[376–440]	[389–455]	[420–492]	[388–454]
Index (2017 = 100)	*100*	*103*	*111*	*103*
Den företagsinterna marknaden	[15–17]	[13–16]	[10–12]	[2–3]
Index	*100*	*91*	*68*	*18*
Den fria marknaden	[361–423]	[375–439]	[410–479]	[385–450]
Index (2017 = 100)	*100*	*103*	*113*	*106*

Källa: Eurostat Comext.

(184) Unionens förbrukning varierade under skadeundersökningsperioden. Överlag ökade den något med 3 % under 2018, ökade med 8 % under 2019 och minskade med 8 % under 2020. Därmed ökade förbrukningen med 3 % under skadeundersökningsperioden.

(185) Användningen av rör av duktilt gjutjärn kräver i sig investeringar i infrastruktur för vattenrening. Vattenrenings- och vattenförsörjningsföretag, vare sig de är offentligt eller privat ägda, står för den största efterfrågan på rör av duktilt gjutjärn i unionen. Rör av duktilt gjutjärn används huvudsakligen i stora infrastrukturprojekt. Utvecklingen av unionens förbrukning påverkades inte heller av covid-19-pandemin i någon större grad, eftersom förbättringar av vattennäten har varit en ständig prioritering för de offentliga myndigheterna. Utvecklingen av unionens förbrukning avspeglar därför utvecklingen av investeringar i infrastruktur.

(186) Unionsindustrin rapporterade företagsintern användning av den berörda produkten, som utgjorde mindre än 5 % av unionens totala förbrukning 2017, minskade under skadeundersökningsperioden och uppgick till mindre än 1 % under översynsperioden. Kommissionen ansåg att den företagsinterna användningen inte hade någon meningsfull inverkan på bedömningen av skada.

4.3 **Import från Indien**

4.3.1 *Volym och marknadsandel för importen från Indien*

(187) Kommissionen fastställde importvolymen på grundval av uppgifter från Eurostats databas Comext. Marknadsandelen för importen fastställdes på grundval av förbrukningen i unionen såsom anges i skäl 182.

(188) Importen av den berörda produkten till unionen från Indien utvecklades enligt följande:

Tabell 2

Importvolym (1 000 ton) och marknadsandel

	2017	2018	2019	Översynsperioden
Importvolym från Indien	[45–52]	[38–45]	[64–75]	[44–52]
Index (2017 = 100)	*100*	*86*	*143*	*98*
Marknadsandel (%)	[11–15]	[9–13]	[14–18]	[10–14]
Index (2017 = 100)	*100*	*83*	*128*	*95*

Källa: Eurostat Comext.

(189) De indiska importvolymerna och marknadsandelen varierade betydligt under skadeundersökningsperioden: importvolymen minskade med 14 % under 2018, ökade med 68 % under 2019 och minskade slutligen med 31 % under översynsperioden.

4.3.2 *Priser på importen från Indien*

(190) Kommissionen fastställde de vägda genomsnittliga importpriserna på grundval av statistik från Eurostats Comext-databas.

(191) Det vägda genomsnittliga priset för importen till unionen från Indien utvecklades på följande sätt:

Tabell 3

Importpriser (euro/ton)

	2017	2018	2019	Översynsperioden
Indien	553	562	586	585
Index (2017 = 100)	*100*	*101*	*105*	*105*

Källa: Eurostat Comext.

(192) Under 2017–2018 låg importpriserna på en förhållandevis stabil nivå. Under 2019 ökade importpriserna med 5 % och låg sedan kvar på en stabil nivå under översynsperioden.

4.3.3 *Prisunderskridande*

(193) Såsom framgår av skäl 55 samarbetade endast en indisk tillverkare i undersökningen. Denna tillverkare rapporterade en försumbar mängd av export till unionen, som motsvarar mindre än 1 % av de totala importvolymerna av den berörda produkten från Indien till unionen. Kommissionen ansåg därför att denna exportvolym inte var representativ för exporten av den berörda produkten till unionen och beslutade att fastställa prisunderskridandet på grundval av tillgängliga uppgifter.

(194) Kommissionen jämförde de indiska tillverkarnas vägda genomsnittliga cif-importpris, efter justeringar för kostnader efter import, med unionsindustrins vägda genomsnittspris. De indiska importpriserna underskred unionsindustrins priser med omkring [30–45] % under översynsperioden.

4.3.4 *Import från andra tredjeländer än Indien*

(195) Under översynsperioden uppgick volymen och marknadsandelen för import från andra tredjeländer än Indien till [8 700–20 200] ton respektive [2–4] % av unionens förbrukning. Under skadeundersökningsperioden låg det vägda genomsnittliga priset på importen från tredjeländer på en jämförbar nivå med priserna för unionstillverkarna i urvalet under 2017–2018 och var omkring 25 % lägre under perioden 2019–2020 (se tabell 8). Importvolymen från tredjeländer ökade något, dvs. med 2 %, medan ursprunget av importerade rör av duktilt gjutjärn inte var stabilt under skadeundersökningsperioden. Under 2017 kom importen från tredjeländer t.ex. främst från Kina, Ryssland och Schweiz, medan de största importörerna under översynsperioden var Turkiet och Förenade Arabemiraten.

(196) Den sammanlagda importvolymen till unionen liksom marknadsandelen och pristrenden för import av rör av duktilt gjutjärn från övriga tredjeländer utvecklades på följande sätt:

Tabell 4

Importvolym och marknadsandel från alla övriga tredjeländer

Land		2017	2018	2019	Översynsperioden
Kina	Volym (ton)	[2 900–3 400]	[1 400–1 700]	[3 900–4 600]	[200–400]
	Index	*100*	*50*	*133*	*10*
	Marknadsandel (%)	[0–1]	[0–1]	[0–2]	[0–1]

	Index (2017 = 100)	*100*	*48*	*119*	*9*
	Genomsnittligt pris (euro/ton)	701	933	738	833
	Index (2017 = 100)	*100*	*133*	*105*	*118*
Ryssland	Volym (ton)	[2 000–2 500]	[1 400–1 600]	[2 900–3 600]	[1 200–1 600]
	Index (2017 = 100)	*100*	*67*	*147*	*63*
	Marknadsandel (%)	[0–1]	[0–1]	[0–1]	[0–1]
	Index (2017 = 100)	*100*	*65*	*132*	*61*
	Genomsnittligt pris (euro/ton)	568	697	735	698
	Index (2017 = 100)	*100*	*122*	*129*	*122*
Schweiz	Volym (ton)	[3 400–4 400]	[1 800–2 200]	[1 600–2 000]	[800–1 000]
	Index (2017 = 100)	*100*	*52*	*47*	*23*
	Marknadsandel (%)	[0–1]	[0–1]	[0–1]	[0–1]
	Index (2017 = 100)	*100*	*51*	*42*	*23*
	Genomsnittligt pris (euro/ton)	1 604	1 656	1 714	1 817
	Index (2017 = 100)	*100*	*103*	*106*	*113*
Turkiet	Volym (ton)	[10–20]	[10–20]	[3 100–3 650]	[4 200–5 000]
	Index (2017 = 100)	*100*	*115*	*25 750*	*35 070*
	Marknadsandel (%)	[0–1]	[0–1]	[0–1]	[1–2]
	Index (2017 = 100)	*100*	*111*	*23 065*	*34 035*
	Genomsnittligt pris (euro/ton)	1 136	1 750	838	1 007
	Index (2017 = 100)	*100*	*153*	*73*	*88*
Förenade Arabemira-ten	Volym (ton)	[460–590]	[3 700–4 400]	[4 800–5 600]	[6 400–7 600]
	Index (2017 = 100)	*100*	*766*	*988*	*1 322*
	Marknadsandel (%)	[0–1]	[0–1]	[1–2]	[1–2]
	Index (2017 = 100)	*100*	*741*	*884*	*1 282*
	Genomsnittligt pris (euro/ton)	712	786	722	705
	Index (2017 = 100)	*100*	*110*	*101*	*99*

Övriga tredjeländer	Volym (ton)	[10–20]	[150–200]	[10–50]	[150–300]
	Index (2017 = 100)	*100*	*994*	*200*	*1 457*
	Marknadsandel (%)	[0–1]	[0–1]	[0–1]	[0–1]
	Index (2017 = 100)	*100*	*962*	*179*	*1 414*
	Genomsnittligt pris	508	1 422	1 980	897
	Index (2017 = 100)	*100*	*279*	*389*	*176*
Totalt alla tredjeländer utom Indien	Volym (ton)	[8 700–11 200]	[8 800–10 500]	[16 000–19 600]	[13 500–15 800]
	Index (2017 = 100)	*100*	*94*	*180*	*145*
	Marknadsandel (%)	[1–3]	[1–3]	[3–5]	[3–5]
	Index (2017 = 100)	*100*	*91*	*161*	*141*
	Genomsnittligt pris (euro/ton)	1 033	1 004	856	879
	Index (2017 = 100)	*100*	*97*	*82*	*85*

Källa: Eurostats Comext-databas.

4.4 **Unionsindustrins ekonomiska situation**

4.4.1 *Allmänna anmärkningar*

(197) Bedömningen av unionsindustrins ekonomiska situation omfattade en bedömning av alla ekonomiska indikatorer som var av betydelse för unionsindustrins tillstånd under skadeundersökningsperioden.

(198) Som nämns i skäl 15 tillämpades ett stickprovsförfarande för att bedöma unionsindustrins ekonomiska situation.

(199) För fastställandet av skada skilde kommissionen mellan makroekonomiska och mikroekonomiska skadeindikatorer. Kommissionen utvärderade de makroekonomiska indikatorerna på grundval av uppgifter i begäran om översyn vid giltighetstidens utgång som avser alla unionstillverkare. Kommissionen utvärderade de mikroekonomiska indikatorerna på grundval av uppgifter i svaren på frågeformulären från de unionstillverkare som ingick i urvalet. Uppgifterna avsåg de unionstillverkare som ingick i urvalet. Båda uppsättningarna uppgifter konstaterades vara representativa för unionsindustrins ekonomiska situation.

(200) De makroekonomiska indikatorerna är produktion, produktionskapacitet, kapacitetsutnyttjande, försäljningsvolym, marknadsandel, tillväxt, sysselsättning, produktivitet, storleken på de utjämningsbara subventionerna och återhämtning från tidigare dumpning eller subvention.

(201) De mikroekonomiska indikatorerna är genomsnittspriser per enhet, kostnad per enhet, arbetskraftskostnader, lagerhållning, lönsamhet, kassaflöde, investeringar, räntabilitet och kapitalanskaffningsförmåga.

4.4.2 *Makroekonomiska indikatorer*

4.4.2.1 Tillverkning, produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande

(202) Unionens totala tillverkning, produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 5

Tillverkning, produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande

	2017	2018	2019	Översynsperioden
Produktionsvolym (1 000 ton)	[408–478]	[452–530]	[436–510]	[372–436]
Index (2017 = 100)	*100*	*110*	*106*	*91*
Produktionskapacitet (1 000 ton)	[824–965]	[824–965]	[824–965]	[743–870]
Index (2017 = 100)	*100*	*100*	*100*	*90*
Kapacitetsutnyttjande (%)	[47–51]	[52–56]	[50–54]	[48–51]
Index (2017 = 100)	*100*	*110*	*106*	*101*

Källa: Uppgifter som lämnats av unionsindustrin och kontrollerade svar på frågeformuläret från de unionstillverkare som ingick i urvalet.

(203) Unionens produktionsvolym minskade med 9 % under skadeundersökningsperioden efter att ha ökat med 10 % under 2018.

(204) Tillverkningskapaciteten visade en liknande trend eftersom den minskade med 10 % under skadeundersökningsperioden.

(205) Kapacitetsutnyttjandet låg på en stabil nivå eftersom produktionskapaciteten minskade i linje med den minskade tillverkningen i unionen.

(206) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade Tata Metaliks Limited att importen från Indien inte kunde ha varit orsaken till unionens minskade produktionskapacitet, utan att detta snarare berodde på minskad efterfrågan jämfört med 2019.

(207) Unionsindustrins beslut att minska sin produktionskapacitet fattades före covid-19-krisen och hade således inget samband med den minskade förbrukningen mellan 2019 och översynsperioden. Påståendet avvisades därför.

4.4.2.2 Försäljningsvolym och marknadsandel

(208) Unionsindustrins försäljningsvolym och marknadsandel utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 6

Unionstillverkarnas försäljningsvolym och marknadsandel

	2017	2018	2019	Översynsperioden
Försäljningsvolym på unionens marknad (1 000 ton)	[321–376]	[341–399]	[338–396]	[329–386]
Index	*100*	*106*	*105*	*102*
Marknadsandel (%)	[82–88]	[84–90]	[77–83]	[81–87]
Index	*100*	*102*	*94*	*99*

Försäljning på den företagsinterna marknaden (1 000 ton)	[15–17]	[13–16]	[10–12]	[2–3]
Index	*100*	*91*	*68*	*18*
Marknadsandel av försäljning på företagsintern marknad (%)	[3–4]	[3–4]	[2–3]	[0–1]
Index	*100*	*88*	*61*	*18*

Källa: Uppgifter som lämnats av unionsindustrin och kontrollerade svar på frågeformuläret från de unionstillverkare som ingick i urvalet.

(209) Unionsindustrins försäljningsvolym av den likadana produkten under skadeundersökningsperioden och marknadsandelen följde inte den ökade unionsförbrukningen. I motsats till importen från Indien gynnades unionsindustrin inte av den ökade förbrukningen under 2019.

(210) Efter det slutliga utlämnandet hävdade Tata Metaliks Limited att unionsindustrins marknadsandel på 85 % fortfarande var hög och ökade under översynsperioden jämfört med tidigare år. Unionsindustrins försäljningsvolymer låg också konsekvent över 2017 års nivåer. Volymen kunde ha varit högre under översynsperioden om den inte hade påverkats av covid-19-krisen. Parten ansåg att kommissionens slutsats inte avspeglade de faktiska omständigheterna.

(211) Kommissionen konstaterade att unionsindustrin inte gynnades av en högre marknadsandel. Såsom förklaras i skäl 234 gick unionstillverkarna i urvalet med förlust under hela skadeundersökningsperioden till följd av den betydande prispressen från den indiska importen (se skäl 245). Såsom förklaras i skäl 209 följde inte unionens marknadsandel ökningen av unionens förbrukning, och till skillnad från importen från Indien gynnades inte unionens försäljning av den ökade förbrukningen under 2019. Påståendet avvisades därför.

4.4.2.3 Tillväxt

(212) Under skadeundersökningsperioden ökade förbrukningen i unionen med 3 %, medan försäljningsvolymen till icke-närstående kunder i unionen ökade med 2 %. Trots den ökade förbrukningen minskade således unionsindustrins marknadsandel något under skadeundersökningsperioden.

4.4.2.4 Sysselsättning och produktivitet

(213) Sysselsättningen och produktiviteten utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 7

Sysselsättning och produktivitet

	2017	2018	2019	Översynsperioden
Antal anställda	[1 820–2 540]	[1 820–2 540]	[1 810–2 530]	[1 700–2 390]
Index	*100*	*100*	*99*	*93*
Produktivitet (ton/anställd)	[162–226]	[179–250]	[173–242]	[157–220]
Index	*100*	*110*	*107*	*97*

Källa: Uppgifter som lämnats av unionsindustrin och kontrollerade svar på frågeformuläret från de unionstillverkare som ingick i urvalet.

(214) Antalet anställda i unionsindustrin inom tillverkningen av den berörda produkten låg kvar på en stabil nivå under perioden 2017–2018 och ökade med omkring 6 % under perioden 2019–2020.

(215) Produktiviteten för de anställda inom unionsindustrin, mätt som produktion (ton) per anställd, ökade med 10 % under perioden 2017–2018 och minskade med 13 % under perioden 2018–2020. Detta kan förklaras som den kombinerade effekten av

— ett produktionsstopp vid produktionsanläggningen hos en viktig unionstillverkare, vilket ledde till en lägre produktion från december 2019 till februari 2020,

— och unionstillverkarnas minskade produktion under andra kvartalet 2020 till följd av covid-19-pandemin, som inte motsvarade antalet uppsagda anställda.

4.4.2.5 Subventionens omfattning och återhämtning från tidigare subventionering

(216) Såsom förklaras i skäl 193 var de indiska exporterande tillverkarnas samarbetsvilja begränsad.

(217) Skadeindikatorerna visar att, trots de utjämningsåtgärder som varit i kraft sedan 2016, vilka inledningsvis ledde till viss lättnad och förbättrade resultat, förblev unionsindustrins ekonomiska situation bräcklig och sårbar. Någon återhämtning från tidigare subventionering kunde således inte konstateras.

(218) Subventionsbeloppet översteg väsentligt miniminivån. Inverkan av det faktiska subventionsbeloppets storlek på unionsindustrin var betydande på grund av den indiska importens volymer och priser.

(219) Kontinuerlig orättvis prissättning av indiska exportörer gjorde det också omöjligt för unionsindustrin att återhämta sig från den senaste subventioneringen.

(220) Efter det slutliga utlämnandet hävdade Tata Metaliks Limited att det inte förekommer någon absolut ökning av den indiska importvolymen och att timorten endast hade en marknadsandel på omkring 15 %. Den berörda parten påpekade dessutom att unionsindustrins ekonomiska resultat förbättrades efter införandet av de ursprungliga åtgärderna och minskade därefter. Importen från Indien vållade därför inte unionsindustrin skada.

(221) Kommissionen konstaterade att den berörda parten inte styrkte sitt påstående om att unionsindustrins ekonomiska resultat förbättrades efter införandet av de ursprungliga åtgärderna. Såsom nämns i skäl 234 var lönsamheten för de unionstillverkare som ingick i urvalet negativ under hela skadeundersökningsperioden. Påståendet avvisades därför.

4.4.3 *Mikroekonomiska indikatorer*

4.4.3.1 Priser och faktorer som påverkar priserna

(222) De genomsnittliga vägda försäljningspriserna per enhet för unionstillverkarna som ingick i urvalet till icke-närstående kunder i unionen utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 8

Försäljningspriser i unionen och kostnad per enhet

	2017	2018	2019	Översynsperioden
Genomsnittligt försäljningspris per enhet i unionen på den sammanlagda marknaden (euro/ton)	[950–1 110]	[960–1 130]	[1 020–1 190]	[1 020–1 200]
Index	*100*	*101*	*107*	*107*
Tillverkningskostnad per enhet (euro/ton)	[1 000–1 100]	[900–1 100]	[1 000–1 100]	[1 000–1 200]
Index	*100*	*97*	*101*	*105*

Källa: Kontrollerade frågeformulärssvar från unionstillverkarna i urvalet.

(223) Unionsindustrins genomsnittliga försäljningspris per enhet till icke-närstående kunder i unionen ökade med 7 % under skadeundersökningsperioden, vilket ansågs avspegla den ökade tillverkningskostnaden per enhet (5 %).

(224) Efter det slutliga utlämnandet hävdade Tata Metaliks Limited att den påstådda minskningen av priset i land visade att importen varken orsakar sjunkande eller nerhållna priser.

(225) Kommissionen konstaterade att den berörda parten inte styrkte sitt påstående om hur priserna i land, som under skadeundersökningsperioden underskred unionens priser med omkring 40 %, inte orsakade sjunkande eller nerhållna priser för unionstillverkarna. Påståendet avvisades därför.

4.4.3.2 Arbetskraftskostnader

(226) De genomsnittliga arbetskraftskostnaderna för de unionstillverkare som ingick i urvalet utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 9

Genomsnittlig arbetskraftskostnad per anställd (euro/anställd)

	2017	2018	2019	Översynsperioden
Genomsnittliga arbetskraftskostnader per anställd	[56 000–66 000]	[57 000–66 000]	[57 000–67 000]	[53 000–62 000]
Index (2017 = 100)	*100*	*100*	*101*	*94*

Källa: Kontrollerade frågeformulärssvar från unionstillverkarna i urvalet.

(227) De genomsnittliga arbetskraftskostnaderna per anställd låg på en stabil nivå fram till 2019 och sjönk med 6 % under skadeundersökningsperioden. De genomsnittliga arbetskraftskostnaderna per anställd minskade under översynsperioden, eftersom den franska staten finansierade arbetslöshetsunderstöd under nedstängningen på grund av covid-19-pandemin.

(228) Efter det slutgiltiga utlämnandet påpekade Tata Metaliks Limited att det inte förekommer någon skada för unionsindustrin enligt denna parameter.

(229) Kommissionen erinrade om, såsom förklaras i skäl 227, att minskningen av de genomsnittliga arbetskraftskostnaderna per anställd berodde på extraordinarie finansiering från den franska staten under översynsperioden. Följaktligen avvisades detta påstående.

4.4.3.3 Lagerhållning

(230) Lagernivåerna hos de unionstillverkare som ingick i urvalet utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 10

Lagerhållning

	2017	2018	2019	Översynsperioden
Utgående lager (1 000 ton)	[87–102]	[77–90]	[84–98]	[68–79]
Index (2017 = 100)	*100*	*88*	*95*	*77*
Utgående lager som andel av produktionen (%)	[20–25]	[15–17]	[18–20]	[18–20]
Index (2017 = 100)	*100*	*79*	*89*	*85*

(231) Nivån på de utgående lagren för unionstillverkarna i urvalet låg på en stabil nivå i förhållande till tillverkningen.

(232) Efter det slutliga utlämnandet hävdade Tata Metaliks Limited att lagerhållningen minskade betydligt under översynsperioden, vilket visar att unionsindustrin inriktade sig på att minska sin produktion. Den berörda parten gjorde gällande att lagren borde ha ökat i stället om den påverkades av import från Indien.

(233) Såsom framgår av skäl 203 motsvarades de minskade lager som parten observerade under översynsperioden av en minskning i unionens tillverkning. Kommissionen fann inte heller något samband mellan den lagerminskning som främst observerats under översynsperioden och importen från Indien, eftersom inverkan av importen från Indien inte bara observerades under översynsperioden, utan under hela skadeundersökningsperioden. Påståendet avvisades därför.

4.4.3.4 Lönsamhet, kassaflöde, investeringar, räntabilitet och kapitalanskaffningsförmåga

(234) Lönsamhet, kassaflöde, investeringar och räntabilitet för de unionstillverkare som ingick i urvalet utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 11

Lönsamhet, kassaflöde, investeringar och räntabilitet

	2017	2018	2019	Översynsperioden
Lönsamhet vid försäljning i unionen till icke-närstående kunder (% av försäljningen)	[– 5 till – 9]	[– 1 till – 5]	[– 1 till – 5]	[– 3 till – 7]
Index (2017 = 100)	*– 100*	*– 33*	*– 36*	*– 69*
Kassaflöde (miljoner euro)	[– 31 till – 37]	[– 46 till – 54]	[– 73 till – 85]	[– 43 till – 51]
Index (2017 = 100)	*– 100*	*– 145*	*– 231*	*– 138*
Investering (miljoner euro)	[20–24]	[30–36]	[33–39]	[15–18]
Index (2017 = 100)	*100*	*149*	*161*	*73*
Räntabilitet (%)	[– 6 till – 8]	[– 7 till – 9]	[– 10 till – 12]	[– 5 till – 7]
Index (2017 = 100)	*– 100*	*– 131*	*– 194*	*– 106*

Källa: Kontrollerade frågeformulärssvar från unionstillverkarna i urvalet.

(235) Lönsamheten för de unionstillverkare som ingick i urvalet beräknades som nettovinst före skatt vid försäljningen av den likadana produkten till icke-närstående kunder i unionen uttryckt i procent av omsättningen av denna försäljning. Lönsamheten för tillverkarna i urvalet var negativ under skadeundersökningsperioden, från omkring [–5 % till –9] % under 2017 till [–3 % till –7] % under översynsperioden.

(236) Nettokassaflödet är ett mått på unionstillverkarnas förmåga att självfinansiera sin verksamhet. Nettokassaflödets trend visade en fortsatt negativ utveckling under hela skadeundersökningsperioden, med undantag för 2018.

(237) Investeringarna (som främst inriktades på uppgraderingar av produktionsutrustningen samt ökad kvalitet, produktivitet och flexibilitet i produktionsprocessen) ökade under perioden 2017–2019 och sjönk till sin lägsta nivå under 2020.

(238) Räntabiliteten är vinsten i procent av det bokförda nettovärdet för investeringarna. Den följden en liknande trend som lönsamheten, minskade kraftigt under 2019 och förbättrades därefter marginellt under 2020. Den förblev negativ och försämrades med 53 % under skadeundersökningsperioden.

4.5 **Slutsats om skada**

(239) Trots de gällande utjämningsåtgärderna förblev den indiska importen av rör av duktilt gjutjärn betydande, med stabila marknadsandelar på mellan [9–18 %] under skadeundersökningsperioden. Under översynsperioden uppgick marknadsandelen till [10–14] %. Samtidigt visade importpriserna en sjunkande trend och underskred unionens priser med i genomsnitt [30–45] % under översynsperioden, trots de befintliga utjämnings- och antidumpningsåtgärderna.

(240) Utvecklingen när det gäller de makroekonomiska indikatorerna, särskilt produktions- och försäljningsvolym, sysselsättning och produktivitet, uppvisade stabila eller något minskande tendenser. Unionsindustrins marknadsandel minskade under översynsperioden och nådde en liknande nivå som 2017 års nivå. Att marknadsandelen ökade under 2018 trots de relativt stabila försäljningsvolymerna berodde på den minskade förbrukningen under samma period. Unionsindustrin lyckades visserligen till stor del behålla sin försäljningsvolym och marknadsandel, men detta skedde på bekostnad av lönsamheten och andra finansiella indikatorer, såsom förklaras i följande skäl.

(241) Trots att unionstillverkarnas genomsnittliga försäljningspris per enhet ökade med 7 % under skadeundersökningsperioden, vilket var mer än ökningen på 5 % av tillverkningskostnaderna, lyckades unionsindustrin ändå inte nå lönsamma vinstmarginaler. På grund av prispressen från den indiska importen kunde unionsindustrin inte öka sina försäljningspriser så att de täckte den genomsnittliga produktionskostnaden, och den gick därför med förlust under hela skadeundersökningsperioden (med undantag för 2018, då den låg nära ett nollresultat). Den indiska importen ledde således även till att unionstillverkarnas försäljningspriser hölls nere i betydande grad under översynsperioden. Andra finansiella indikatorer (kassaflöde och räntabilitet) följde en liknande utveckling som lönsamheten och uppvisade negativa eller låga värden under skadeundersökningsperioden. Investeringarna låg överlag på låga nivåer, även om de ökade något under 2017 och 2018.

(242) Mot bakgrund av ovanstående konstaterade kommissionen att unionsindustrin led väsentlig skada.

5. **ORSAKSSAMBAND**

(243) I enlighet med artikel 8.5 i grundförordningen undersökte kommissionen huruvida den subventionerade importen från Indien av den berörda produkten vållade unionsindustrin väsentlig skada. I enlighet med artikel 8.6 i grundförordningen undersökte kommissionen även huruvida andra kända faktorer samtidigt kunde ha skadat unionsindustrin. Kommissionen säkerställde att all eventuell skada som vållats av andra faktorer än den subventionerade importen från Indien av den berörda produkten inte tillskrevs den subventionerade importen.

5.1 **Verkningar av den subventionerade importen**

(244) Kommissionen undersökte för det första om det fanns något orsakssamband mellan den dumpade importen och den skada som unionsindustrin lidit.

(245) Den indiska importen av rör av duktilt gjutjärn förblev betydande med marknadsandelar över 10 % under hela skadeundersökningsperioden och skedde till låga priser under översynsperioden, trots de gällande utjämnings- och antidumpningsåtgärderna. På grund av den betydande prispressen från den indiska importen kunde unionsindustrin inte överföra sina tillverkningskostnader till kunderna, vilket ledde till förluster under hela skadeundersökningsperioden. Kommissionen drog därför slutsatsen att volymerna och prisnivåerna för den berörda importen vållar väsentlig skada.

(246) Efter det slutliga utlämnandet hävdade Tata Metaliks Limited att unionsindustrins försämrade resultat berodde på andra faktorer än den påstått subventionerade importen.

(247) Kommissionen konstaterade att parten inte inkom med några nya uppgifter som kunde ändra kommissionens slutsatser. Påståendet avvisades därför.

(248) Tata Metaliks Limited gjorde också gällande att det inte fanns något samband mellan utvecklingen av importen och nivån på de förluster som unionsindustrin rapporterade, och att de således inte fanns något orsakssamband mellan importen och unionsindustrins ekonomiska resultat.

(249) Såsom nämns i skäl 194 konstaterade kommissionen att priserna på den indiska importen betydligt underskred unionsindustrins priser. Kommissionen konstaterade dessutom att parten inte inkom med någon bevisning för att unionsindustrin påverkades av andra faktorer. Påståendet avvisades därför.

(250) Tata Metaliks Limited hävdade vidare att företaget inte hade kunnat undersöka sambandet mellan prisunderskridandet och unionsindustrins ekonomiska resultat, eftersom kommissionen inte lämnade ut beräkningarna av prisunderskridandet för skadeundersökningsperioden.

(251) Kommissionen påpekade att parten hade fått den information som var nödvändig för att fastställa förekomsten av prisunderskridande. Vad gäller översynsperioden anges slutsatserna om prisunderskridande i skälen 193 och 194. I skäl 191 anges enhetspriserna för den indiska importen för åren 2017, 2018 och 2019, och i skäl 222 anges de vägda genomsnittliga försäljningspriserna per enhet som unionstillverkarna i urvalet tar ut från icke-närstående kunder. Parten hade därför tillgång till alla uppgifter på grundval av vilka kommissionen drog slutsatsen att prisunderskridande förekommer. Påståendet avvisades därför.

(252) Parten hävdade slutligen att importvolymerna minskade mellan 2019 och översynsperioden. Parten ansåg därför att det inte fanns någon volymeffekt.

(253) Kommissionen konstaterade att importen från Indien under översynsperioden återgick till 2017 års nivåer. Den största effekten av den indiska importen befanns dessutom vara de låga priserna, som orsakade en betydande press på de priser som togs ut på unionens marknad. Påståendet avvisades därför.

5.2 **Verkningar av andra faktorer**

(254) Importvolymerna från övriga tredjeländer utgjorde endast omkring 2–4 % av marknadsandelen under översynsperioden. Såsom framgår av tabell 4 var det genomsnittliga importpriset från tredjeländer under översynsperioden 50 % högre än det genomsnittliga importpriset från Indien.

(255) Såsom anges i skäl 42 hävdade en part att allmänna konkurrensproblem borde utgöra skäl för en slutsats om att fortsatt eller återkommande skada inte förelåg. Parten nämnde olika faktorer, t.ex. att unionens förbrukning av rör av duktilt gjutjärn hade minskat sedan krisen i euroområdet, då de offentliga utgifterna minskade, svårigheter att finna arbetskraft, unionsindustrins fortsatta dominerande ställning och pressen från billigare kinesisk import på upphandlingsförfarandena. Parten hävdade dessutom att tillverkare av plaströr är unionsindustrins största konkurrenter, eftersom de är billigare och därför väljs som produkt i många offentliga upphandlingar.

(256) Tvärtemot vad parten hävdar ökade unionens förbrukning och marknadsandel under skadeundersökningsperioden, samtidigt som sysselsättningen låg kvar på en stabil nivå. Det finns inte heller någon bevisning för att plaströr vann marknadsandelar jämfört med rör av duktilt gjutjärn under skadeundersökningsperioden. Det bör även noteras att plaströr inte konkurrerar med rör med stora diametrar. Dessa faktorer bidrog således inte till den skada som påvisats. Den kinesiska importen skedde dessutom till betydligt högre priser än den indiska importen, och med mycket lägre volymer. Parten förklarade inte heller hur en eventuell dominerande ställning kunde ha vållat skada. Dessa påståenden avvisades därför.

(257) Vad gäller unionsindustrins exportresultat utvecklades exportvolymerna på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 12

Unionsindustrins exportresultat

	2017	2018	2019	Översynsperioden
Exportvolym (1 000 ton)	[119–140]	[147–172]	[102–119]	[66–77]
Index (2017 = 100)	*100*	*122*	*85*	*55*
Genomsnittligt pris (euro/ton)	[760–890]	[750–880]	[840–980]	[890–1 040]
Index (2017 = 100)	*100*	*99*	*110*	*117*

Källa: Sökanden vad gäller volymer och kontrollerade svar på frågeformuläret vad gäller värden.

(258) Under skadeundersökningsperioden minskade volymerna till hälften. Även om exportpriserna ökade med 17 % var detta inte tillräckligt för att täcka tillverkningskostnaderna under hela skadeundersökningsperioden, vilket framgår av tabell 8. Exporten försvagade därför inte orsakssambandet mellan den subventionerade importen från Indien och den skada som påvisats.

(259) Andra möjliga faktorer, t.ex. covid-19-krisen, undersöktes också, men ingen av dem kunde försvaga orsakssambandet mellan den subventionerade importen och den väsentliga skada som unionsindustrin lidit. Kommissionen har särskilt och avgränsat verkningarna av alla kända faktorer som har betydelse för unionsindustrins situation från den subventionerade importens skadevållande verkan.

(260) Efter det slutliga utlämnandet hävdade Tata Metaliks Limited att covid-19-krisen inverkade negativt på unionsindustrins ekonomiska situation under första halvåret 2020. Parten gjorde gällande att de inledande nedstängningarna av folkhälsoskäl tvingade många byggprojekt att avbryta arbetet.

(261) Såsom beskrivs ovan påverkades unionens marknad för rör av duktilt gjutjärn under översynsperioden inte i någon större utsträckning av nedstängningarna till följd av covid-19-krisen. Unionens totala förbrukning under det året låg i linje med förbrukningen under 2018. Påståendet avvisades därför.

(262) Mot bakgrund av ovanstående överväganden drog kommissionen slutsatsen att den subventionerade importen från Indien vållade unionsindustrin väsentlig skada och att de andra faktorerna, betraktade var för sig eller tillsammans, inte försvagade orsakssambandet mellan den dumpade importen och den väsentliga skadan. Skadan är framför allt uppenbar när det gäller utvecklingen inom tillverkning, kapacitetsutnyttjande, försäljningsvolym på unionens marknad, marknadsandel, produktivitet, lönsamhet och räntabilitet.

6. SANNOLIKHET FÖR FORTSATT SKADA OM ÅTGÄRDERNA SKULLE UPPHÄVAS

(263) Kommissionen drar i skäl 242 slutsatsen att unionsindustrin lidit väsentlig skada under översynsperioden. Kommissionen bedömde därför, i enlighet med artikel 18.2 i grundförordningen, om det är sannolikt att den skada som vållats av subventionerad import från Indien fortsätter om åtgärderna skulle upphöra att gälla.

(264) I detta hänseende analyserade kommissionen följande faktorer: Produktionskapacitet och outnyttjad kapacitet i Indien, förhållandet mellan priserna i unionen och de indiska priserna. Attraktionskraften hos unionens marknad och inverkan av eventuell import från Indien på unionsindustrins situation om åtgärderna skulle upphöra att gälla.

6.1 **Produktionskapacitet och outnyttjad kapacitet i Indien samt attraktionskraft hos unionens marknad**

(265) Såsom redan beskrivs i skälen 168–172 uppgick den outnyttjade kapacitet som fanns tillgänglig i Indien till omkring 500 000 ton per år, vilket överstiger förbrukningen av den berörda produkten på unionens marknad, som under översynsperioden uppgick till [388 000–454 000] ton. De indiska tillverkarna planerade dessutom att investera i ny produktionskapacitet. Under de närmaste åren kommer tillgången därför att överstiga efterfrågan på den indiska marknaden. Detta kommer att utgöra ett ytterligare incitament för de indiska tillverkarna att alltmer fokusera på exportmarknaderna.

(266) De indiska exporterande tillverkarnas tillgängliga och outnyttjade kapacitet skulle kunna användas för att tillverka den berörda produkten för export till unionens marknad om åtgärderna skulle upphöra att gälla.

(267) Efter det slutliga utlämnandet hävdade Tata Metaliks Limited att det inte fanns någon bevisning för att den påstådda outnyttjade produktionskapaciteten i Indien nödvändigtvis kommer att användas för tillverkning av rör av duktilt gjutjärn för export på grund av att tillgången är högre än efterfrågan i Indien. Kommissionen undersökte inte heller andra exportmarknaders attraktionskraft och analyserade inga uppgifter från perioden efter översynsperioden. Parten gjorde avslutningsvis gällande att slutsatser om sannolikhet för fortsatt subventionering och skada måste grundas på faktisk bevisning ([35]). Parten konstaterade därför att slutsatsen om sannolikhet var felaktig.

(268) Kommissionen konstaterade att parten bekräftade att det finns outnyttjad kapacitet i Indien. Såsom förklaras i skälen 168–172 slog kommissionen dessutom fast att det finns outnyttjad kapacitet för den berörda produkten. Såsom förklaras i samma skäl konstaterade kommissionen även att efterfrågan på den indiska marknaden kommer att avtal på lång sikt, och att parten själv bekräftade att den planerade att öka sin försäljning till unionens marknad. Såsom beskrivs i avsnitt 6.2 anses unionens marknad vara attraktiv för indiska tillverkare. Det var därför möjligt att dra slutsatsen att tillgänglig outnyttjad kapacitet i Indien åtminstone delvis skulle användas för att öka exporten till unionens marknad. Påståendet avvisades därför.

(269) Vad gäller den faktiska bevisning som krävs enligt den rättspraxis som parten nämnde ansåg kommissionen att den uppfyllde alla krav i befintlig rättspraxis och att dess bedömning och slutsats om sannolikheten för fortsatt subventionering och skada grundade sig på faktisk bevisning som samlats in under undersökningen. Påståendet avvisades därför.

(270) Mot bakgrund av ovanstående drog kommissionen slutsatsen att ett upphävande av åtgärderna med all sannolikhet skulle leda till en betydande ökning av den subventionerade importen från Indien till priser som underskrider unionsindustrins priser, vilket ytterligare skulle förvärra skadan för unionsindustrin. Till följd därav skulle unionsindustrins lönsamhet allvarligt äventyras.

6.2 **Attraktionskraft hos unionens marknad**

(271) Unionens marknad är attraktiv, både sett till storlek och priser. Såsom nämns i skäl 176 är unionens marknad den absolut viktigaste exportmarknaden för indiska tillverkare av rör av duktilt gjutjärn, och svarar för 40 % av deras totala export. Exporten till unionen är 25 gånger högre än exporten till Indiens näst största exportmarknad, dvs. Qatar, som utgör 2 % av Indiens export av rör av duktilt gjutjärn. De indiska importpriserna till unionens marknad var dessutom något högre än priserna till andra länder under översynsperioden.

(272) Trots de gällande åtgärderna sålde de indiska exporterande tillverkarna stora volymer av rör av duktilt gjutjärn till unionen under skadeundersökningsperioden och hade fortfarande en betydande marknadsandel under översynsperioden ([10–14] %). Denna export såldes till ett pris som, även med utjämningstullarna, väsentligt underskred unionsindustrins försäljningspriser på unionens marknad.

([35]) Förenta staterna – Översyn vid utgången av giltighetstiden för antidumpningsåtgärder avseende rörprodukter för oljefält med ursprung i Argentina (WT/DS/268/AB/R).

(273) Unionens marknad anses därför vara attraktiv för indiska tillverkare, och man kan dra slutsatsen att tillgänglig outnyttjad kapacitet i Indien åtminstone delvis skulle användas för att öka exporten till unionens marknad. I detta sammanhang bör det erinras om att marknadsandelen för den indiska importen var stor [17–19] % under undersökningsperioden i den ursprungliga undersökningen, dvs. innan utjämningstullar infördes.

6.3 **Slutsats om sannolikheten för fortsatt och/eller återkommande skada**

(274) På grundval av detta, och med hänsyn till unionsindustrins tidigare och nuvarande skadevållande situation, skulle en avsaknad av åtgärder med all sannolikhet leda till en betydligt ökad subventionerad import från Indien av den berörda produkten till skadevållande priser, vilket skulle leda till ännu större förluster för unionstillverkarna. Därför drog kommissionen slutsatsen att om åtgärderna skulle upphöra att gälla skulle detta med all sannolikhet leda till en betydligt ökad subventionerad import från Indien till skadevållande priser och att den väsentliga skadan troligen skulle fortsätta.

7. **UNIONENS INTRESSE**

(275) I enlighet med artikel 31 i grundförordningen undersökte kommissionen om bibehållandet av de gällande utjämningsåtgärderna skulle strida mot unionens intressen som helhet. Fastställandet av unionens intresse grundades på en bedömning av alla berörda parters intressen, däribland unionsindustrins, importörernas och användarnas intressen samt det offentliga politiska intresset avseende den berörda produkten, som kommer till uttryck i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/125/EG ([36]) (*ekodesigndirektivet*) och dess produktspecifika förordningar. I enlighet med artikel 31.1 tredje meningen i grundförordningen togs särskild hänsyn till behovet av att skydda industrin från den skadevållande subventioneringens negativa effekter.

(276) Alla berörda parter gavs tillfälle att lämna synpunkter i enlighet med artikel 31.2 i grundförordningen.

7.1 **Unionsindustrins intresse**

(277) Unionsindustrin bedriver verksamhet i tre medlemsstater (Frankrike, Tyskland och Spanien) och sysselsätter direkt över 2 200 anställda när det gäller den berörda produkten.

(278) De gällande utjämningsåtgärderna hindrade inte den subventionerade importen från Indien att komma in på unionens marknad, och unionsindustrin led väsentlig skada under översynsperioden.

(279) På grundval av ovanstående fastställde kommissionen att det är mycket sannolikt att den skada som vållats av import från det berörda landet skulle fortsätta om åtgärderna skulle upphöra att gälla. Inflödet av betydande volymer subventionerad import från Indien skulle vålla unionsindustrin ytterligare skada.

(280) Efter det slutliga utlämnandet hävdade Tata Metaliks Limited att unionsindustrin har skyddats i över sex år trots att den har en marknadsandel på 85 %. Det är således inte sannolikt att unionsindustrin skulle påverkas om de gällande åtgärderna upphävs. Om så skulle vara fallet kan unionsindustrin begära att kommissionen inleder en ny undersökning.

([36]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/125/EG av den 21 oktober 2009 om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för energirelaterade produkter (EUT L 285, 31.10.2009, s. 10). Ekodesigndirektivet genomförs genom produktspecifika förordningar som är direkt tillämpliga i alla EU-länder. Ekodesignförordningen omfattar de nya kraven på ekodesign som gäller små, medelstora och stora krafttransformatorer. Fas 1 i ekodesignförordningen trädde i kraft den 1 juli 2015 och fas 2 den 1 juli 2021. Kraven i fas 2 är strängare än kraven i fas 1. Även om de fullständiga verkningarna ännu inte kan bedömas eftersom fas 2 nyligen trädde i kraft, anses det i allmänhet att dessa krav i fas 2 kommer att medföra att de högsta kvalitetstyperna av kornorienterade elektroplåtar behövs för att utforma och tillverka transformatorer på ett kostnadseffektivt sätt och inom de utrymmesbegränsningar som krävs.

(281) Tvärtemot vad den berörda parten hävdar slog kommissionen fast att unionsindustrin fortfarande lider väsentlig skada som vållats av den subventionerade importen från Indien. Kommissionen grundade denna slutsats på analysen av alla relevanta skadeindikatorer, inbegripet utvecklingen av unionsindustrins marknadsandel. Kommissionen konstaterade att skadan sannolikt kommer att fortsätta och förvärras om åtgärderna skulle upphöra att gälla. Påståendet avvisades därför.

(282) Kommissionen drar följaktligen slutsatsen att det ligger i unionsindustrins intresse att utjämningsåtgärderna mot Indien bibehålls.

7.2 **Icke-närstående importörers, handlares och användares intresse**

(283) Kommissionen kontaktade alla kända icke-närstående importörer, handlare och användare. Ingen av dem besvarade kommissionens frågeformulär.

(284) Kommissionen fick inte in några synpunkter som tyder på att bibehållandet av åtgärderna skulle få en så stor negativ inverkan på importörer och användare att detta skulle väga tyngre än åtgärdernas positiva inverkan på unionsindustrin.

7.3 **Slutsats om unionens intresse**

(285) På grundval av ovanstående drar kommissionen slutsatsen att det inte finns några tvingande skäl rörande unionens intresse som talar emot bibehållandet av de befintliga åtgärderna avseende importen av den berörda produkten med ursprung i Indien.

8. **UTJÄMNINGSÅTGÄRDER**

(286) På grundval av kommissionens slutsatser om fortsatt subventionering och skada samt unionens intresse bör utjämningsåtgärderna mot import av rör av duktilt gjutjärn (även kallat gjutjärn med sfäroidiserad grafit med ursprung i Indien bibehållas.

(287) Efter utlämnandet hävdade Tata Metaliks Limited att fortsatta åtgärder borde betraktas som ett undantag, inte en regel. Företaget hänvisade i synnerhet till artikel 18.1 i grundförordningen och artikel 21.3 i avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder, där det fastställs att en åtgärd endast ska vara i kraft endast så länge som krävs och ska upphöra att gälla fem år efter det att den infördes. Eftersom tullarna har förlängts i avvaktan på denna översyn hävdade företaget att vid den tidpunkt då denna översyn sannolikt slutförs skulle tullarna redan ha gällt i över sju år. Företaget begärde därför att kommissionen skulle avsluta undersökningen.

(288) Kommissionen erinrade om att beslutet om att åtgärderna ska fortsätta grundade sig på en noggrann bedömning av alla omständigheter som har fastställts under översynen vid giltighetstidens utgång i enlighet med artikel 18.2 i grundförordningen. Beslutet att åtgärderna skulle fortsätta att gälla var därför varken automatiskt eller utgjorde en ”regel”. Kommissionen avvisade således begäran om att åtgärderna skulle avslutas.

(289) För att minimera risken för kringgående på grund av stora skillnader i tullsatser krävs det särskilda åtgärder för att säkerställa tillämpningen av de individuella utjämningstullarna. Företagen med individuella utjämningstullar måste uppvisa en giltig faktura för tullmyndigheterna i medlemsstaterna. Fakturan måste uppfylla de krav som anges i artikel 1.3 i denna förordning. Import som inte åtföljs av en sådan faktura ska omfattas av den utjämningstull som gäller för ”alla övriga företag”.

(290) Även om uppvisande av denna faktura är nödvändig för att tullmyndigheterna i medlemsstaterna ska kunna tillämpa de individuella satserna för utjämningstullen på import, är uppvisandet av den inte den enda omständighet som tullmyndigheterna ska beakta. Även om en faktura uppvisas som uppfyller samtliga krav i artikel 1.3 i denna förordning, måste medlemsstaternas tullmyndigheter likväl utföra sina sedvanliga kontroller och får, liksom i alla andra fall, begära ytterligare handlingar (transportdokument osv.) för att kunna kontrollera att uppgifterna i deklarationen är riktiga och för att säkerställa att den efterföljande tillämpningen av en lägre tullsats är berättigad, i enlighet med tullrätten.

(291) Om volymen av exporten från något av de företag som omfattas av de lägre, individuella tullsatserna ökar väsentligt i volym efter införandet av de berörda åtgärderna, kan denna volymökning i sig anses utgöra en förändring i handelsmönstret som orsakats av införandet av åtgärder i den mening som avses i artikel 23.1 i grundförordningen. Under sådana omständigheter får en undersökning beträffande kringgående inledas, om villkoren för detta är uppfyllda. Vid en sådan undersökning kan man bl.a. granska behovet av att upphäva individuella tullsatser och därefter fastställa en landsomfattande tull.

(292) De individuella företagsspecifika utjämningstullsatser som anges i denna förordning är uteslutande tillämpliga på import av den berörda produkten med ursprung i Indien som producerats av de namngivna rättsliga enheterna. Import av den berörda produkten tillverkad av något annat företag som inte uttryckligen nämns i denna förordnings normativa del, inbegripet enheter som är de uttryckligen nämnda företagen närstående, bör omfattas av den tullsats som är tillämplig på ”alla övriga företag”. De ska inte vara föremål för någon av de individuella utjämningstullsatserna.

(293) Efter utlämnandet begärde Tata Metaliks Limited att kommissionen skulle fastställa en individuell utjämningsmarginal för företaget. Alternativt ansåg företaget att kommissionen åtminstone borde överväga att förlänga de individuella utjämningstullar som fastställdes för de andra samarbetsvilliga tillverkarna av den berörda produkten från Indien i den ursprungliga undersökningen, eftersom Tata Metaliks Limited hade samarbetat med kommissionen i denna översyn vid giltighetstidens utgång.

(294) Kommissionen erinrade om att syftet med en översyn vid giltighetstidens utgång enligt artikel 18.2 i grundförordningen endast är att fastställa om de befintliga åtgärderna fortfarande är nödvändiga, och att det inte möjligt att fastställa individuella tullsatser för företag som inte samarbetade i den ursprungliga undersökningen. En sådan begäran kan endast behandlas efter en översyn i enlighet med artikel 19.3 eller 19.4 i grundförordningen. Begäran avslogs därför.

(295) Ett företag får begära att dessa individuella utjämningstullsatser ska tillämpas om det i ett senare skede ändrar namnet på enheten. Denna begäran ska ställas till kommissionen ([37]). Begäran ska innehålla all relevant information för att visa att förändringen inte påverkar företagets rätt att omfattas av den tullsats som är tillämpligt på det. Om ändringen av företagets namn inte påverkar dess rätt att omfattas av den tullsats som är tillämplig på företaget kommer ett meddelande om namnändringen att offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

(296) När ett belopp ska återbetalas till följd av en dom av Europeiska unionens domstol ska den tillämpliga räntesatsen, enligt artikel 109 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 ([38]), motsvara den räntesats som Europeiska centralbanken tillämpar på sina huvudsakliga refinansieringstransaktioner, som offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, C-serien, den första kalenderdagen i varje månad.

(297) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från den kommitté som inrättats genom artikel 15.1 i förordning (EU) 2016/1036.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En slutgiltig utjämningstull införs härmed på import av rör av duktilt gjutjärn (även kallat gjutjärn med sfäroidiserad grafit), med undantag av rör av duktilt gjutjärn utan invändigt och utvändigt överdrag (*slätrör*), som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer ex 7303 00 10 (Taric-nummer 7303 00 10 10) och ex 7303 00 90 (Taric-nummer 7303 00 90 10), med ursprung i Indien.

([37]) Europeiska kommissionen, Generaldirektoratet för handel, Direktorat G, Rue de la Loi/Wetstraat 170, 1040 Bryssel, Belgien.

([38]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 30.7.2018, s. 1).

2. Följande slutgiltiga utjämningstullsatser ska tillämpas på nettopriset fritt unionens gräns, före tull, för den produkt som beskrivs i punkt 1 och som producerats av nedanstående företag:

Företag	Utjämningstull	Taric-tilläggsnummer
Jindal Saw Limited	6,0 %	C054
Electrosteel Castings Ltd	9,0 %	C055
Alla övriga företag	9,0 %	C999

3. De individuella utjämningstullsatser som anges för de företag som nämns i punkt 2 ska tillämpas på villkor att det för medlemsstaternas tullmyndigheter uppvisas en giltig faktura som ska innehålla en försäkran, vilken är daterad och undertecknad av en tjänsteman vid den enhet som utfärdat fakturan och av vilken ska framgå dennes/dennas namn och befattning, med följande lydelse: ”*Jag intygar härmed att de (mängd) rör av duktilt gjutjärn (även kallat gjutjärn med sfäroidiserad grafit) som sålts för export till Europeiska unionen och som omfattas av denna faktura har tillverkats av (företagets namn och adress) (Taric-tilläggsnummer) i Indien. Jag försäkrar att uppgifterna i denna faktura är fullständiga och korrekta.*” Om ingen sådan faktura uppvisas ska den tullsats som gäller för ”alla övriga företag” tillämpas.

4. Om inte annat anges, ska gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 juni 2022.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande